

YEDİ UYARI

Jairo Pablo Alves de Carvalho

giriş

İncil tarihinde trompetler Tanrı'nın halkına uyarılarda bulunmak için kullanılırdı - Rab'bin dediği gibi "cemaatin çağrılması ve kampların ayrılması için kullanılacaklar" .

10:2). Vahiy, sonun zamanında Tanrı'nın halkının borazan sesiyle yönlendirileceğini açıklıyor. Dokunmuşunuz, cemaatin , İsa ikinci kez yeryüzüne gökteki bulutlar içinde döndüğünde onunla buluşmaya çağrılmasına hizmet edecek. Kutsal Kitap devirlerinde "rahipler" borazanları çaldı (Nm. 10:8). Bugün "göklere geçmiş olan büyük bir başkâhinimiz, Tanrı'nın Oğlu İsa var" (İbraniler 4:14). Yeryüzündeki halkına rehberlik etmek için gökten borazan çalıyor. Zil sesinizin sesi, Rab'bin halkına gönderdiği mesajlar olacaktır. Bunlar Vahiy kitabının 8'den 11'e kadar olan bölümlerinde "yedi borazan" başlığı altında bulunur . Onların sesini duymak, onları doğru anlamak ve yerine getirildiklerini belirlemek anlamına gelir. Bu nedenle bu peygamberliği incelemek ne kadar önemlidir!

Bu kitabın amacı bu önemli mesajı ortaya koymak, böylece "çalın sesini duymak" isteyen herkesin Rabbine kavuşmaya hazırlanmasını sağlamaktır. İncil'de önerilen inceleme yöntemini kullanarak ayet ayet inceleyeceğiz. Kutsal Yazıları kendi tercümanı yapacağız: "RAB'bin sözü onlar için emir üzerine emir, emir üzerine emir, kural üzerine kural, kural üzerine kural olacak: biraz burası, biraz şuraya" (Yeşaya 28:13). Tanrı, siz okurken sizi kutsasın ve yönlendirsin, sizi gerçekte etkilesin ve sizi büyük çağrıya - Mesih'in ikinci kez geldiğinde halkıyla muhteşem son buluşmasına - davete cevap vermeye teşvik etsin! Amin.

Bölüm 1

Yuhanna borazanlarla ilgili kehanetleri 8. bölümde anlatmaya başlıyor. Çalışmamız buna dayanıyor ve şöyle başlıyor:

Gökyüzündeki sessizlik

"Ve yedinci mührü açtığında, gökte yaklaşık yarım saat kadar sessizlik oldu. Ve yedi meleğin Tanrı'nın önünde durduğunu ve onlara yedi borazan verildiğini gördüm" (Va. 8:1, 2).

Kutsal Kitap cennetin sessiz, hastalıklı meditasyona adanmış varlıklarla dolu bir yer olmadığını, meleklerin şarkılarıyla neşelenen ve aktivite dolu bir yer olduğunu ortaya koyuyor.

Birçok yerde bize meleklerin nasıl "sabah yıldızları sevinçle şarkı söyledi ve Tanrı'nın tüm çocukları sevinçle bağırdı" (Mez. 38:7). Yakup rüyasında "tepesi göklere ulaşan bir merdiven; ve işte, Tanrı'nın melekleri onun içinden çıkıp iniyorlardı" (Yaratılış 28:12). "Onların... hepsi... kurtuluşu miras alacak olanlar adına hizmet etmek üzere gönderildiler" (İbraniler 1:13). Cennette dünyadan gelip giden meleklerin sürekli bir akışı vardır. Toplam sayıları "binlerce binlerce... ve milyonlarca"

(Dan. 7:10). Herkes, insanların kurtuluş yolunu bulmalarına ve bu yolda ısrar etmelerine yardım etme çalışmalarında aktif ve düzenli bir şekilde hareket eder. Bunu bilerek Vahiy'in "gökte sessizlik vardı" ifadesi daha fazla önem kazanıyor. Ancak son derece önemli bir olay herkesin aynı anda sessiz kalmasına yol açabilir. Daha sonra büyük bir ciddiyet anı sunulur. Gökte yaşayanlar bu sahneyi seyretmek için övgü ilahilerini bırakıyorlar: Ve yedi meleğin Tanrı'nın önünde durduğunu ve onlara yedi borazan verildiğini gördüm. Duraklamanızın haklı bir nedeni var. Yedi borazan tarihin son anlarını duyuruyor: "Hepimiz uyumayacağız, ama hepimiz son borazan çalınca göz açıp kapayıncaya kadar değişeceğiz ; çünkü borazan çalacak ve ölümler çürümez olarak dirileceğiz ve biz de değişeceğiz "; "Çünkü Rab'bin kendisi, Tanrı'nın borazaniyla gökten inecek; ve önce Mesih'teki ölümler dirilecek; sonra biz yaşayanlar ve hayatta kalanlar, Rab'bi gökte karşılamak üzere onlarla birlikte bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. hava" (1 Korintliler 15:51, 52). Yedinci ve son borazan çalınca İsa, Kendisinininkini aramak için gökteki bulutlara geri dönecek. Göksel varlıklar, meleklerin İsa'nın ellerinden boruları üflemek üzere aldıklarını gördüklerinde, gerçek ile yanlış arasındaki, Mesih ile Şeytan arasındaki çatışmanın son sahnelerinin ortaya çıkmak üzere olduğunu anlarlar. Boru sesleri, yeryüzünde yaşayan son nesil insanların insanlarını, İsa'yı ve O'nun Sözü'nün hakikatini kabul etmeye veya O'nu sonsuza kadar reddetmeye yönlendirecektir. Nihai kararın zamanı geldi; dünya için son şans.

Adamları kurtarmak için son çaba

Pek çok şey tehlikede. İsa şunu söylüyor: "Baba, bana verdiklerinin de bulunduğum yerde benimle olmasını istiyorum" (Yuhanna 17:24). Aslında, O'nun tüm insanların kurtuluşu için ödediği bedelin karşılığını vermekte büyük fayda var. Bu nedenle bunların O'nun kaniyle elde edilmiş bir mülk olduğunu iddia edin. Geniş ve tam başışlanmayı ve O'nun tahtına katılmayı dileyerek onlar için Baba'nın yanında aracılık edin. Öte yandan Şeytan "kardeşlerimizi suçlayan" gibi davranır (Va. 12:10). Bu sahne bir kıyamet sahnesidir: "ve bazı kitaplar açıldı; ve yaşamın kitabı olan başka bir kitap açıldı; ve ölümler kitaplarda yazılanlara göre, yaptıkları işlere göre yargılanıyordu" (Va. 20:12). "Hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkacağız" (Romalılar 14:10).

Böylece, hangi insanların sonsuz yaşama layık olacağını belirlemek için insanların yargısı gökte ilerlerken, İsa, Kendisine iman eden ve sadık kalan herkesin durumunu savunuyor: " Kim beni insanların önünde itiraf ederse, ben de onu Tanrımın önünde itiraf edeceğim. Baba" (Mat. 10:32). Suçlayıcıya de ki: "RAB seni azarlıyor, ey Şeytan... bu ateşten alınmış bir damga değil mi?" (Zek. 3:2). Ancak herkes savunulamaz. Şöyle dedi: "...ama kim beni insanların önünde inkar ederse, ben de onu göklerdeki Babamın önünde inkar edeceğim" (Mt. 10:32).

Bir ruhun Şeytan tarafından kaybedilmesi İsa'da büyük bir üzüntüye neden olur. Bu nedenle, bundan kaçınmaya çalışarak, insanları lütuf zamanlarının sona erdiği konusunda uyarılmaya çalışacaktır. İbranilere verilen ritüelde İsa, şartlı tahliyenin sona ermesiyle bağlantılı olarak borazanların rolünü öğretti. Musa aracılığıyla halka dini yılı kutlamaları talimatını verdi. Bu, tüm kurtuluş planının ortaya çıkışını temsil ediyordu. Böylece İsrailoğulları her yıl bu önemli dersi hafızalarına kazıdılar. Yıl yedinci ayda, "Kefaret Günü" olarak adlandırılan günde sona erdi (Lev. 25:8, 9). Bunda, tüm insanların, günahlarının silinebilmesi için, günahlarını itiraf ederek, Tanrı'nın önünde canlarını acıya çekmeleri gerekiyordu: "Bugün, Tanrınız RAB'bin önünde sizin için kefarete etmek üzere, Kefaret Günüdür. Çünkü aynı gün sıkıntı çekmeyecek olan her can, O'nun kavminden atılacaktır", "Çünkü o gün, sizi arındırmak için sizin için bir kefarete yapılacaktır; ve tüm günahlarınızdan arının" (Lev. 16: 23, 28, 29, 30). İsrailinin, günahlarını Tanrı'ya itiraf ederek ruhunu acılandırmaması durumunda uğradığı kayıp çok büyüktü: "her ruh... eğer acı çekmezse, O'nun halkından yok edilecektir". Artık akrabalarıyla ve halkıyla sosyalleşmekten keyif alamayacak ve alacağı miras olan Kenan topraklarını kaybedecekti. Her şeyi kaybettim. Hiç kimsenin habersiz olarak bu talihsizliğe maruz kalmasını önlemek için Tanrı, merhametiyle, Kefaret gününden birkaç gün önce bir uyarı verilmesini kararlaştırdı. "İsrailoğullarına de ki: Yedinci ayda, ayın birincisinde, borazan sesleriyle dinleneceksiniz" (Lev. 23:24). Kefaret yedinci ayın onuncu gününde (Lev. 23:27) yapıldı ve ilk gün uyarı borazanları çalındı. Bu şekilde birçok kişi son dakikada kendilerini hazırlayabilir.

Tören gerçeğin gölgesiydi. Dini yıl, Kefaret Günü'nde sona erdi. Benzer şekilde, İsa da "Kefaret" zamanında insanlar lehine işini tamamlayacaktır. Nasıl ki, Kefaret Günü'nden önce insanlar borazan çalınarak günahlarını itiraf etmeleri konusunda uyarıldıysa, kıyamet zamanında da aynı şey olacaktır. İsa, boruları çalmak ve yeryüzünde yaşayanları, lütuf zamanlarının sona erdiği konusunda uyarılmaya çalışacak için yedi meleği gönderecek. Cennetin sakinleri bu çalışmada neyi incelediğimizi biliyorlar. Meleklerin kendilerine dokunma görevini üstlenecekleri anın geldiğini gördüklerinde susmaları şaşılacak bir şey değildir. Dünya için nihai kararın zamanı geldi ve Tanrı, sonsuz sevgisiyle, İsa aracılığıyla merhametinin son uyarılarını gönderiyor. Son fırsatı kim değerlendirecek?

Boruları alan melekler "Tanrı'nın önünde duran" meleklerdi (Va. 8:3). Meleklerin sayısı "binlerce, binlerce ve milyonlarca" dır (Dan. 7:10). Bunların en güçlüsü, Allah'ın huzurunda hizmet edendir. Şeytan'la yüzleşen, gökten gelen güçlü melek Cebrail, göksel avlularda sahip olduğu yüce konumu göstererek, İsa'nın annesi Meryem'e göründü ve şöyle dedi: " Ben, Tanrı'nın önünde duran Cebrail'im" (Luka 1:19). "Tanrı'nın huzurunda" bulunan en güçlü melekler, yeryüzünde kurtuluşa aday olanlara son uyarıyı vermekle görevlidir. Cennet, insanları kurtarmak için son büyük çabasını gösterir ve bu konuda maksimum gücünü kullanır. Bunda, " Tüm insanların kurtulmasını ve gerçeğin bilgisine ulaşmasını isteyen Kurtarıcımız Tanrı'nın " sevgisi açıkça görülmektedir (I Tim. 2:3, 4).

Mesih hala erkekler için aracılık ediyor

Yuhanna, meleklerin borazanları almasının hemen ardından şunu gördü: "Altın buhurdanlığa sahip başka bir melek gelip sunağın yanında durdu; Tahtın önündeki altın sunağa bütün kutsalların dualarıyla birlikte koymak üzere kendisine bol miktarda buhur verildi. Ve azizlerin dualarıyla birlikte meleğin elinden buhur dumanı yükseldi.

Tanrı. Ve melek buhurdanı alıp onu mezbahtan gelen ateşle doldurdu ve onu yeryüzüne attı; ve ardından sesler, gök gürlemeleri, şimşekler ve depremler oldu. Ve ellerinde yedi boru bulunan yedi melek, onları çalmaya hazırlandı" (Va. 8:3-6).

Musa'nın inşa ettirdiği mabedin ritüelinde buhur sunmaktan rahip sorumluydu (Çık. 30:8). Bu, "aromatik baharatlarla" hazırlandı ve "parfümcü sanatına göre tatlandırılmış, saf ve kutsal bir parfüm" haline geldi (Çık. 30:34, 35). O, Mesih'in yeryüzündeki yaşamının saflığını ve kutsallığını temsil ediyordu. Tütsü yakıcının közleri üzerinde sunulmalıdır. Yakıldığında parfüm, kuzuların ve diğer kurban edilen hayvanların çürüyen kanının kokusunu bastırarak kutsal alanı doldurdu ve doldurdu. Dolayısıyla bu, İsa Mesih'in işini temsil ediyordu. Pavlus, İbrani kâhinlerin "göksel şeylere örnek ve gölge" olarak hizmet ettiklerini söyledi (İbr.

8:5). Kurtuluş planının yerine getirilmesinde O'nun ne yapacağını temsil ediyorlardı. "Çünkü Mesih, gerçek olanın bir örneği olan, elle yapılmış bir tapınağa değil, şimdi bizim için Tanrı'nın yüzünün önünde görünmek üzere bizzat göğe girdi"; O, "göklerde Majestelerinin tahtının sağında oturan, insanın değil, Rab'bin kurduğu kutsal yerin ve gerçek çadırın Bakanı olan öyle bir Başkâhindir" (İbraniler 9:22; 8). :1, iki)*. Tütsünün güzel kokusu Mesih'in yaşamını ve karakterini temsil ediyordu. Elçi şöyle diyor: "Bizi her zaman Mesih'te zafere ulaştıran ve bizim aracılığımızla bilgisinin güzel kokusunu her yerde gösteren Tanrı'ya şükürler olsun." (II Korintliler 2:14, 15).

Bu bağlamda İsa Mesih, Tanrı'nın önünde duran altın sunakta tüm azizlerin dualarıyla birlikte , gerçek tütsünün güzel kokusunu - Günahsız yaşamını Baba'ya sunar . Ve kutsalların dualarıyla birlikte meleğin elinden Tanrı'nın önünde buhurun dumanı yükseldi (Va. 8:3, 4). Bu ifade, Mesih'in şefaatinin Tanrı tarafından kabul edildiğini göstermektedir. Azizlerin duaları, günahlarının kötü kokusuyla kirlenmiş olsa da, Mesih'in kusursuz, günahsız yaşamının güzel kokusuyla karışarak Sevgi Babası'na ulaşır. Tütsü kokusunun yeryüzündeki mabeddeki çürüyen hayvan kanının kokusunu örttüğü gibi, O'nun doğruluğu da azizlerin günahlarını örter. Mesih'te azizler ve onların duaları kabul edilir. İnsanlık, Oğul'un kişiliğinde Tanrı tarafından kabul edilir. Meleklerin borazanları almalarından kısa bir süre sonra verilen bu görüntü, Yahya'ya, onlar boruları çalmaya başladıkları anda İsa'nın hâlâ insanlar için şefaatte bulunacağını açıkça ortaya koyuyor. Bu şekilde, borazan seslerinde temsil edilen hükümler ne kadar yıkıcı olursa olsun, onlar için hâlâ aracılık eden bir Aracı olduğu için, Tanrı'nın onları kurtarmak istediğine dair uyarıları temsil ederler. Son yaklaşıyor ama pişmanlık için hala zaman var. Öte yandan bu dönemde insanlara tanınan lütuf süresinin sonsuza kadar sona ereceği de gösterilmiştir.

Ek sürenin sonu

"Ve melek buhurdanı aldı, onu sunaktaki ateşle doldurdu ve yeryüzüne attı."
(Va. 8:5).

İsa buhurdanı atacak; artık doğruluğunu insanların lehine sunmayacak. Bu hareket Mesih'in şefaatinin sonunu temsil eder. O zaman Tanrı'nın gazabı, asi ve suçlu günahkarların evsiz kafalarının üzerine merhametle karışmadan düşecek. Bu gerçek İbrani halkının tarihinde açıkça görülüyor. Bir defasında İsrail halkı Tanrı'ya karşı cesur bir isyana giriştiğinde, birçok kişinin hayatına mal olan bir vebayı serbest bıraktılar. Bunun üzerine Başkâhin Harun, buhur dolu buhurdanlığın yanında durdu.

Veba daha fazla insanı öldürmesin diye halkın arasına karıştı. Kutsal Kitap'taki kayıt şöyle diyor: "Sonra RAB Musa'ya şöyle dedi: Bu cemaatin arasından kalk, onu birazdan yok edeceğim; Sonra O'nun yüzüne düştüler ve Musa Harun'a dedi: Buhurdanını al ve içine sunaktan ateş koy, üzerine buhur koy ve hemen cemaate git ve onlar için kefarete et; Çünkü RAB'bin önünden büyük bir öfke çıktı; Veba çoktan başladı. Ve Harun, Musa'nın söylediği gibi onu aldı ve cemaatin ortasına koştu; ve işte halk arasında veba başlamıştı; ve üzerine buhur yakıp halkın kefaretini ödedi. Ve ölümlerle dirilerin arasında duruyordu; ve veba durdu." (Nm. 16:44-48). Tıpkı Harun'un vebayı kontrol altına almak için buhur dumanını sunması gibi, Mesih'in kendi doğruluğunun buhurunu Baba'ya sunan şefaati, son yedi bela boyunca Tanrı'nın gazabının yağmasını önler. Bunlar döküldüğünde, merhamet karışmadan dökülecek (Va. 14:10). Tanrı, herkese isterlerse tövbe etme ve kurtulma fırsatını vermek için kötülere karşı adil, cezalandırıcı hükümler vermemektedir. İsa buhurla sembolize edilen adaletini sunmaya devam ederken, merhametin daveti insanlara da ulaşıyor.

Ancak son kişinin bu dünyada ölüm kalım kararını çoktan verdiğini görünce İsa buhurdanı fırlatacak. O zaman artık merhamet olmayacak.

Yuhanna, İsa'nın buhurdanı fırlattığını gördükten kısa bir süre sonra, "sonra sesler, gök gürlemeleri, şimşekler ve depremler oldu" (Va. 8:5) diye bildirir. Bu anlatım, Vahiy'deki yedinci ve son belanın ortaya çıkışından sonra bulduğumuzla aynıdır: "Ve yedinci melek tasını boşalttı... ve sesler, gökgürültüleri, şimşekler ve büyük bir deprem oldu" (Va. 16:18).

Bu bize İsa'nın buhurdanı atmasından sonra son yedi belanın da döküldüğünü doğruluyor. Anlaşılmasını kolaylaştırmak adına tüm bunları tekrar açıklayarak bir karşılaştırma sunalım:

Vahiy 8:5: "Ve melek buhurdanı aldı... ve onu yeryüzüne attı;

ve ardından sesler, gök gürlemeleri, şimşekler ve depremler oldu."

Vahiy 16:18: "Ve yedinci melek tasını döktü...

ve sesler, gök gürlemeleri, şimşekler ve büyük bir deprem oldu"

Raporların tesadüflerine dikkat edin. Bu da her ikisinin de aynı olaya işaret ettiğini gösteriyor.

İsa buhurdanı attıktan sonra , yani attıktan kısa bir süre sonra sesler, gök gürültüsü, şimşekler ve depremler oldu. Ancak bu yedinci vebanın hikayesidir. Yani şu sonuca varıyoruz:

Yedi bela döküldü .

7. Veba: sesler, gök gürültüsü,

yıldırım ve... deprem (Va. 16:18)

|-----|

İsa buhurdanı fırlatıyor...

Sonra... sesler, gök gürültüsü,

yıldırım ve depremler (Va. 8:5)

Vahiy 8:5'ten sonraki ifade, son yedi belanın yağacağı ve yedinci belada sona ereceği, yani "sesler, gök gürültüsü, şimşekler ve depremler" gibi olayların gerçekleşeceği zamana değinmektedir. Metnin anlamı şudur: İsa buhurdanı attı ve ardından (yedinci belada) sesler, gök gürültüsü, şimşekler ve depremler oldu.

Tanrım, melek mi?

Buhurdanlığı sunan kişi İsa'dır. Yuhanna şunu gördüğünü söylüyor: "Başka bir melek ve elinde altın bir buhurdanla sunağın yanında duruyordu" (Va. 8:3). O halde bazıları şüpheye düşebilir: Mesih bir melek midir? Orijinalinde "melek" olarak çevrilen kelime "elçi" anlamına gelmektedir. Dolayısıyla İsa Mesih'ten Tanrı'nın elçisi olarak da söz edilebilir. Kıyametin "Tanrı'nın Kendisine verdiği İsa Mesih'in Vahiyi" olduğunu unutmayın (Vah. 1:1). Bu terimin kullanımı bu vizyonda uygundur, çünkü bu vizyonda İsa, yeryüzündeki insanlara uyarılar ve mesajlar göndermek için yedi meleği, yani yedi borazanını görevlendiriyor gibi görünüyor.

Bölüm 2 - İlk Trompet

"Ve ellerinde yedi boru bulunan yedi melek onları çalmaya hazırlandı. Ve birinci melek borazan çaldı ve kana karışmış dolu ve ateş oluştu, ve bunlar yeryüzüne atıldılar, ve yerin üçte biri yandı; ağaçların üçte biri yandı ve yeşil otların tamamı yandı" (Va. 8:6, 7).

Saraiva dolu veya taş yağmurlarına verilen isimdir. Dolu normalde buz taşlarından oluşur. Ancak hikayede John taşlar ve ateşle ilgili bir görüntü gördü.

Bugün gökyüzünde akkor taşlardan oluşan yağmurları görmek yaygındır. Halk arasında onlara "kayan yıldızlar" deniyor. Saatte 80.000 km'ye varan hızlarda hareket eden küçük taşlara meteorit adı da verilmektedir.

Buluttan yere kadar olan mesafeyi bir saniyede katederler. Hareket ettikleri yüksek hız nedeniyle havayı sürterek (kazıyarak) alev alıncaya kadar ısınırlar. Elinizi hızlı ve güçlü bir şekilde bir masanın üstüne veya pürüzsüz bir tahta parçasına sürtmeyi deneyin. Yakında "ısındığını" hissedeceksiniz. Bu, meteorların alev almasına neden olan etkinin aynısıdır. Bu durumda, seyahat ettikleri yüksek hız nedeniyle o kadar ısınırlar ki buharlaşırlar, dumana dönüşürler. Dolayısıyla kayan yıldızların "birdenbire" kaybolduğunu görüyoruz. Birçok meteorun aynı anda düşmesine "meteor yağmuru" diyoruz.

Günümüzde bunlar yaygındır. Gezegenin bazı yerlerinde "ülkerler" (her zaman yılın aynı zamanında meydana gelen meteor yağmurları) görülebilir.

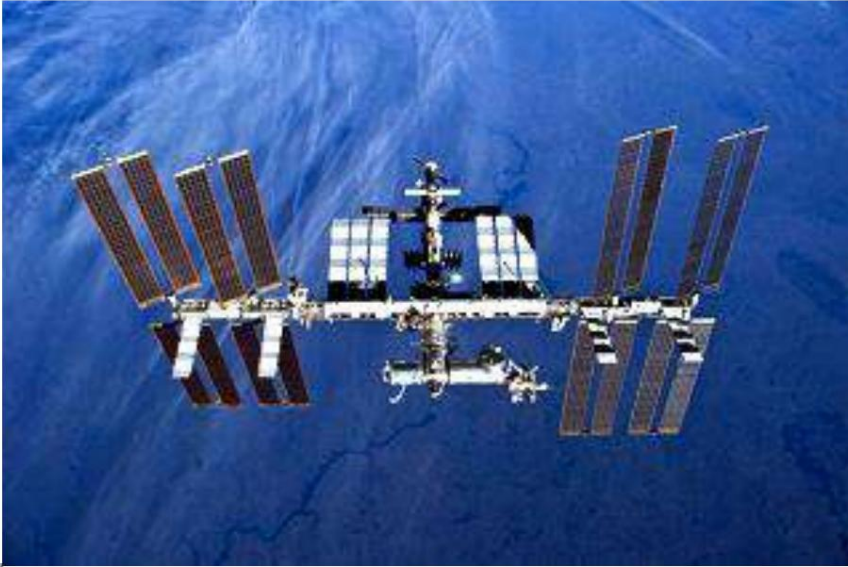

João, havada buharlaşmayan, bunun yerine ateş topları gibi dünya yüzeyine ulaşan, hayvanların, insanların, evlerin, arabaların ve binaların üzerine düşen, ağaçları yakan ve her şeyi yok eden bir göktaşı yağmuru gördü. Dünya üçüncü bölümünde yakılacak (Va. 8:7). NASA, aşağıdaki haberlerde de gösterildiği gibi geleneksel göktaşı yağmurlarının daha yoğun hale geldiğini doğruladı:

NASA göktaşı yağmuruna hazırlanıyor:

Ekim 2011'de Draconidler her zamankinden daha şiddetli olacak

18-06-2010

- Uluslararası Uzay İstasyonu yeniden yönlendirilebilir

NASA, Ekim ayının başında gökyüzünden geçen Draconid göktaşı yağmuru (periyodik kuyruklu yıldız 21P/Giacobini-Zinner ile ilişkili) sırasında Dünya'nın etrafında dönen uyduların ve uzay araçlarının maruz kalabileceği riskleri değerlendirmeye başladı.

Bu "kaya fırtınası" her yıl oluyor ve hiçbir sorun yaratmıyor...

Ancak araştırmacılar 8 Ekim 2011'deki meteor yağmurunun normalden daha şiddetli olacağına inanıyor. Küçük kayaların Uluslararası Uzay İstasyonu (ISS) veya Hubble teleskopu gibi uzay araçlarına çarpıp zarar verebileceği noktaya kadar.

Marshall Uzay Uçuş Merkezi (NASA), saatte birkaç yüz uzay taşının zirveye çıkmasının beklendiğini açıklıyor. Riskler minimum düzeyde olmasına rağmen araştırmacılar bu hipotezi göz ardı etmek istemiyorlar.

<http://www.cienciahoje.pt/index.php?oid=43613&op=all> - 10/13/2010 tarihinde erişildi.

Doğa olaylarının yıkıcı potansiyelinin artması, birçok kişinin Kıyamet borazanlarında anlatılan olayların gerçek anlamda gerçekleşmesinin mümkün olduğuna inanmasına neden oldu.

Ancak burada bir yorum yapılması gerekiyor. Bu tür felaketlerin ne zaman gerçekleşeceğini bilimin öngörmesini beklememeliyiz. Bilim, tarihsel olarak, doğadaki unsurların neden olduğu felaketleri doğru bir şekilde tahmin edemediği gibi, bunların nedenlerini de yeterince açıklayamamıştır. Yakın zamana kadar depremlerin "tektonik" olarak adlandırılan yer altındaki levhaların yer değiştirmesinden kaynaklandığına inanıyorlardı.

Bu nedenle Brezilya'nın kavşakta değil, bir plakanın ortasında olması nedeniyle depreme karşı neredeyse başışık olduğunu belirttiler. Ancak ülkede meydana gelen ve başkent Brasília'ya kadar ulaşan (Ekim 2010'da) depremlerin ardından bilimsel açıklama değişti. Şu anda bunların dünyanın bir başka yer altı katmanı olan litosfer ile ilgili olduklarına inanılıyor. Ve kehanetlerde öngörülen olaylar onları şaşırttıkça açıklamalar da değişmeye devam edecek. Tufan zamanı gibi olacak. O zamanın bilim adamları Allah'ın sözüne inanmıyorlardı ve gemiye girmek istemiyorlardı. Bu nedenle, hava tahminindeki tüm sözde bilgeliklerine rağmen sel sularında telef oldular.

"Çünkü yazılmıştır: Bilgelerin bilgeliğini, akıllıların zekasını yok edeceğim. Nerede bilge?... Nerede bu yüzyılın sorgulayıcısı? Tanrı bu dünyanın bilgeliğini aptalca yaratmadı mı? Dünya, Tanrı'nın bilgeliğiyle Tanrı'yı bilgeliğiyle tanımadığından, inanlıları vaaz etme aptallığıyla kurtarmak Tanrı'yı memnun etti" (I Korintliler 1:19-21). Bu nedenle bilim adamlarının borazanlarla ilgili kehanetin ne zaman gerçekleşeceğini doğru bir şekilde tahmin edeceklerini varsaymak akıllıca değildir. Onlara göre "uyarılmadan" gelecektir. Ancak kehanet sözüne inanan ve olaya bugünden hazırlananlar onunla yüzleşmek için doğru konumda olacaktır.

Kıyamete dönüş: İlk borazan sesinin gerçekleşmesinin doğrudan sonuçları yakında hissedilecek. Arazideki bitki örtüsünün üçte birinin yanmasıyla tarımsal üretimde düşüş ve buna bağlı olarak büyük ve orta ölçekli şehirlerdeki süpermarketlerde kıtlık yaşanacak. Arzın talepten az olması nedeniyle gıda fiyatları artacak. Ardından kitlesel ebeveyn ve ekonomik açıdan dezavantajlı kişilerin süpermarketleri ve tüm gıda mağazalarını yağmaladığı görülecek.

Polisin kitleleri kontrol altına almak için görevlendirileceği açıktır. Açlıktan ölmek ile ailelerinin gıda ihtiyacını garanti altına almak için polise başvurmak arasında kalan insanlar kesinlikle ikinci seçeneği tercih edecekler ve sonuç, özellikle büyük şehirlerde çatışmalar ve iç savaş olacaktır. Şu anda kimse, açlığın ve sosyal istikrarsızlığın olduğu bir yerde yaşamak istemeyeceği gibi, bugün olduğu gibi büyük şehirlerde de gayrimenkul yatırımı yapmak istemeyecektir. Şu anda milyonlar değerinde olan ve şehirlerde iyi konumlandırılmış mülkler, bir gecede neredeyse hiçbir değere sahip olmayacak. Emlak balonu yeniden patlayacak çünkü borçluların ellerinde, bankalardan alınan kredilerin değerinden çok daha düşük değerlerde mülkler olacak. Bankalar krize girecek ve hükümetlerde onları temizleyecek para kalmayacak. Bunun sonucunda borsalar düşecek ve birçok zengin insan fakirleşecek. Toplumun değerleri anında değişecek. Şu anda birçok kişi eşyalarını satmadığı için pişman olacak.

birçoklarını kurtaracak olan Vahiy müjdesini vaaz etmek için bu değeri harcadı. Sözü bilen ve zamanında tebliğ etmeyenler şöyle diyecekler: "Bunların olacağını biliyorduk ama bu kadar çabuk olacağını bilmiyorduk!" Ve diğerleri şöyle cevap verecek: "Biliyor muydunuz? Bilmiyorduk". O halde bugün borazanlarla ilgili kehanet hakkında uyarıda bulunmamız ve mesajı yaymamız ne kadar önemlidir! Bu bir rüya ya da sadece bir spekülasyon gibi görünebilir, ancak çok geçmeden birçok kişi Tanrı'nın sözüne inanmadığına pişman olacak. O zaman çoğu kişi için çok geç olacak. Hayatınız korkunç bir yargılamayla sona erecek.

Bu bağlamda dünyanın üçte biri etkilendiğinde, aynı anda o kadar çok yerde kaos yaşanacak ki, Birleşmiş Milletler ve diğer ülkelerden gelen kurtarma ekiplerinin acil duruma müdahale etmesi imkansız hale gelecek. Binlerce insan açlıktan ölmeye mahkum olacak. Sadece Etiyopya ve bazı Afrika ülkelerinde gördüklerimiz, dünyanın farklı yerlerindeki kent merkezlerinde de gerçek olacak. Bütün bunlar bir gecede oldu.

Çıkış yolu: büyük şehirlerden çıkmak ve kendi yemeğinizi yetiştirmek

Kutsal Kitap Tanrı'ya itaat edenler için talimatlar ve teselliyle doludur. Kriz zamanları yaklaşırken, Tanrı'nın halkının kendilerini büyük şehirlerden uzakta bulması gerektiği uzun süredir öğretilmektedir: "Fakat Kudüs'ün ordularla çevrili olduğunu gördüğünüzde, o zaman bilin ki, onun ıssızlığı gelmiştir. O halde Yahudiye'de bulunanlar dağlara kaçsın; ve şehrin ortasında olanlar gitsinler; Tarlalarda bulunanlar ise oraya girmemelidir. Çünkü bunlar, yazılanların hepsinin yerine gelebileceği intikam günleridir. Ama o günlerde hamile olanların ve doğum yapanların vay haline! Çünkü ülkede büyük sıkıntı olacak ve bu halkın üzerine gazap gelecek."

(Luka 21:20-23). İlk borazan çalındıktan sonra tarlada kendi yiyeceklerini yetiştirebilecekleri küçük bir arazi parçasına sahip olanlar krallar ve kraliçeler olarak kabul edilecek. Bugün piyasada neredeyse bedavaya satın alınabilen sebze ve meyveler, altın fiyatıyla aranacak. Tanrı'nın çocuklarının O'nun planını takip etmesi ve kırsal bölgelere taşınması iyidir. Tanrı, İbrahim'le antlaşma yaptığında, onu o zamanlar Keldanilerin modern şehri olan Ur'da yaşayan akrabalarından alıp Mamre'nin meşe korularının yanında (Yaratılış 14:13) yaşattı. Kırsal kesim. Musa, Midyan çölünde İsrail halkına önderlik etmeye hazırды. Vaftizci Yahya ıssız yerlerdeki görevine hazırlandı. Kutsal Kitap, Tanrı'nın, Kendisini onlara göstermek için kullarını çok kalabalık olmayan kırsal bölgelere götürdüğünü gösteren örneklerle doludur. Bu son günlerde Tanrı'nın antlaşmasını kabul edenler ve onun örneğini izleyerek imanla İbrahim'in çocukları olanlar, kırdada yaşayacaklar. İlk borunun çalınacağı o korkunç zamanda ortaya çıkacak birçok zorluktan kurtulacaklar. Kendi yiyeceklerini yetiştirebilecekler.

Bugün, bu korkunç zamanla yüzleşmek ve ailenin acısını hafifletebilecek duruma gelmek için tam hazırlık yapılması gerekiyor. Bu kadar felaket olmasına rağmen, Tanrı bu rezaletin yeryüzüne düşmesine izin verecektir. Buna O sebep olduğundan değil. Buna inanmak için yeterli kanıtımız var. Onlarca yıldır uzaya gönderilen gemiler, uydular, teleskoplar ve diğerleri gibi çeşitli ekipmanlar, uzaydaki cisimlerin hassas dengesinin etkilenmesine katkıda bulunuyor. Daha önce sadece dünyayı çevreleyen gök cisimleri, insan eliyle rotasını değiştirip, yeryüzüne çarparak çok büyük felaketlere yol açacaktır. "Bu nedenle kendi yöntemlerinin meyvesini yiyecekler" (Özd. 1:31). Borularla ilgili kehanet bu şekilde gerçekleşecek: İnsan, nasıl hüküm biçecekse

kötü davranışlarının sonucu. Ve sonunu başından beri bilen Tanrı, yaptıklarının sonuçlarının ne olacağını önceden duyurmakta ve bunun, Mesih'in ikinci gelişini müjdeleyen yedi uyarıdan ilki olduğunu iddia etmektedir.

Gördüğümüz gibi, kırsal kesimde bir yuva aramak anlamında Allah'a itaat, bu felaketin birçok "fiziksel" sonuçlarından kaçmanın bir yolu olacaktır. Ancak borazan, çok daha korkunç bir kayıptan, sonsuz yaşamdan kaçınmak için bir uyarı ve hazırlık çağrısıdır. Bu, insanın İsa Mesih aracılığıyla Tanrı ile barışması ve O'na güvenerek itaatsizlikten tüm emirlere itaat etmeye geçmesi için gökten gelen son çağrılardan biridir. Metin ateşin "kanla karıştığını" söylüyor (Va. 8:7). Kan ateşe karışmadığından bu pasajı tam anlamıyla anlamamanın bir yolu yoktur; onu yakar. İfade manevi anlamda anlaşılmalıdır. Lev. 17:11'de "hayatın kanda olduğunu" görüyoruz. İsa Golgota'nın çarmıhında kanını dökerek bizim için canını verdi ve bu, Tanrı'nın bize olan merhametinin bir kanıtıydı. Yok edici melek Mısır diyarının ilk doğanı öldürdüğünde, kanları kapı sövelerine bulaşmış olanların evlerinin üzerinden geçti. Yaşamlarımız Mesih'in kanının erdemleri sayesinde korunur. Birinci sûr'da duyurulan hüküm ile ilgili olması, onun rahmetle karışacağını göstermektedir. Her ne kadar korkunç bir felaket olsa da, Tanrı, merhametiyle bunun etkilerini sınırlayacak ve her insanın en iyi faydasını hedefleyerek tüm durumu yönetecektir. Bu hüküm, insanların bu hayattaki şeylerin ne kadar geçici olduğunu düşünmeleri ve Tanrı'nın İsa aracılığıyla kendilerine sunduğu sonsuz nimetlerin kıymetini bilmeleri için vicdanların uyanmasına neden olacaktır. Bu, birçok kişinin Kurtarıcıyı kabul etmesine ve O'nun kanununa itaat etmesine yol açacaktır.

İsa şöyle dedi: "Eğer benim emirlerimi yerine getirirseniz, benim sevgimde kalırsınız, tıpkı benim Babamın emirlerini yerine getirdiğim ve O'nun sevgisinde kaldığım gibi"; "Emirlerime sahip olan ve onları tutan kişi, Beni seven kişidir" (Yuhanna 15:10; 14:21).

Bölüm 3 – İkinci Trompet

"İkinci melek borazanını çaldı ve o, ateşle yanan büyük bir dağ gibi denize atıldı ve denizin üçte biri kana dönüştü. Denizdeki canlıların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu."

(Va. 8:8, 9).

John'un zamanında günümüzün güçlü ve gelişmiş teleskopları yoktu. Astronomi bu kadar gelişmemişti. Günümüzde sıklıkla kullanılan terimler

Farklı gök cisimlerini adlandırmak o zamanlar bilinmiyordu bile. Yuhanna için gökten inen büyük kayalık gök cismi büyük bir dağa benzetilebilirdi .

Şu anda bilim buna asteroit diyor. Ona dağ denize atılıyormuş gibi geldi. Düşmek ile fırlatılmak arasında fark vardır . Bir taşı atarsam , onu yere düşürmemden çok daha hızlı gider . João'nun kullandığı fırlatılan ifade , nesnenin büyük bir hızla uçtuğunu gösteriyor. Bu, bilim adamlarının asteroitler hakkında söyledikleriyle örtüşüyor. Bunlar birkaç kilometre çapında ve saatte 100.000 kilometreye varan hızlarda hareket eden devasa kayalardır. Sahip olmak

Bir fikir, bulutlardan dünyaya kadar olan mesafeyi bir saniye veya daha kısa sürede kat edecekleriydi. João , anlamı bir asteroidin sonunda dünyaya yaklaşma hızını daha doğru bir şekilde temsil eden fırlatma ifadesini kullandı . Ona göre bu kadar hızla yeryüzüne gelen bir taş ancak birisi tarafından atılmış olabilir .

O halde bir an için kendinizi peygamberin yerine koymayı deneyin: Birkaç kilometre uzunluğunda, ateşle yanan devasa kayalık bir bedeni düşünün. Bir saniye sonra gökyüzündeki bulutların arasından geçip denize düşüyor. Ancak "ateşle yanan büyük bir dağ" olarak nitelendirilebilirdi . Geçmişte büyük bir asteroidin Dünya'ya çarpma ihtimali düşünülmüyordu bile. Ancak bugün bilim insanları, önümüzdeki yıllarda Dünya'nın gerçekten de bir asteroitten etkilenebileceğini söylüyor. Gazetelerde olası bir etkiye ilişkin çeşitli duyurular bulunabilir. Aşağıda bunlardan sadece bir tanesine daha değineceğiz:

09/02/2003 - 10:18

Asteroid Dünya'ya doğru ilerliyor ve 2014'te çarpışabilir

Folha Online'dan

Gezegen için potansiyel olarak tehlikeli nesnelere izlemekten sorumlu İngiliz kurumundan gökbilimcilere göre, çapı bir kilometrenin biraz üzerinde olan bir asteroid Dünya'ya doğru geliyor olacak ve 21 Mart 2014'te gezegene çarpabilir.

Ancak en azından istatistiksel olarak dünyanın sonu gibi görünmüyor; feci bir çarpışma olasılığı yalnızca 250.000'de bir.

2003 QQ47 olarak adlandırılan asteroid, Dünya'ya 32 km/s hızla, yani 115 bin km/saat hızla yaklaşıyor. Çapı 1,2 kilometre..."

Not: Yukarıdaki haberi sunarken üçüncü borazanda öngörülen olayın 2014 yılında gerçekleşeceğini söylemiyoruz. Ne zaman olacağını bilmiyoruz. Kehanetin gerçekleşeceğini biliyoruz ve yukarıdaki haber, kehanet edilen gibi bir etkinin artık bilim tarafından imkansız bir olay olarak görülmediğinin kanıtıdır.

Bir etki olasılığıyla karşı karşıya kalan ABD'deki çeşitli üniversitelerden araştırma grupları, sonuçların ne olacağını hesaplamak için bilgisayar simülasyonları geliştirdi. Hatta bazıları, ziyaretçilerin asteroidin boyutu, hızı ve diğerleri gibi verileri girebilecekleri ve simüle edilmiş sonuçları kontrol edebilecekleri çevrimiçi bir sayfa bile sağlıyor; sadece arama motoruna tıklayın: "asteroid çarpma sonuçları" ve seçin. Pek çok çalışma arasında Kaliforniya'daki bir üniversiteden bilim adamlarının yaptığı bir çalışma öne çıkıyor. Bir asteroidin denize düşmesi durumunda sonucunun ne olacağını hesapladılar. Yüksek hız nedeniyle, dünya atmosferinden geçerken havayla sürtünme, tıpkı Yuhanna'nın gördüğü gibi, ateşle yanan büyük bir dağ haline gelinceye kadar ısınmasına neden olacaktır. Sonuç olarak, sudaki Asteroidin çarptığı noktada deniz kaynayacak ve sudaki oksijen tükeneyecek. Bitkiler, balıklar, balinalar, kabuklular ve diğer deniz hayvanları yok olacak. Oksijensiz ortam, tam olarak doğada büyüyen kırmızı alglerin çoğalmasını kolaylaştırır.

bunun gibi ortamlar. Böylece kısa sürede yukarıdan görülen deniz kırmızı bir renge sahip olacaktı.

Bilim adamlarının ortaya koyduğu sonuçlarla John'un şu raporunun örtüşmesi dikkat çekiyor: "Ve orada bulunan canlıların üçte biri öldü.

denizde" "ve denizin üçte biri kana dönüştü (kan - kırmızı renk) . Diğer çalışmalar çarpma sonrasında dalga hareketlerini göstermektedir. Asteroitin düşmesi göle taş attığımızda yaşananlara benzer bir olaya neden olacak. Düştüğü noktada göl kenarına kadar uzayıp genişleyen dairesel bir dalga oluşuyor. Aynı şey çok daha büyük ölçekte de gerçekleşecek. Tahminlere göre, Atlantik Okyanusu'nun ortasında 10 kilometre çapındaki bir asteroitin çarpması, çarpışma noktasında 5 kilometre yüksekliğinde bir dalga oluşturacak ve bu dalga yayılarak yaklaşık 500 metre yükseklikte ABD kıyılarına ulaşacak. . , yoluna çıkan her şeyi süpürüp kıtanın 200 km kadar içlerine giriyor. Bu büyük tsunami, yani dalga, birçok gemiyi sular altında bırakacak ve John'un şu vizyonunu gerçekleştirecekti: "ve gemilerin üçte biri yok edildi."

Şekil - Tsunami

Yakında bir gök cisminin bize çarpacağı ihtimalini göz önünde bulundurmamız, kehanet edilen olaya ne kadar yakın olduğumuzu gösteriyor. Bilim adamlarının kendisi de kehanete benzer bir senaryo öngörüyor. Tanrı'nın Sözü'nü dinleyecek miyiz?

Etkinliğe hazırlık yapacak mıyız? Eğer bunu yapmazsak, bizim için durum Nuh'un günlerinde olduğu gibi olacak: Tufan gelip hepsini alıp götürünceye kadar evlendiler ve evlendiler.

Asteroit denize düştüğünde ortaya çıkan dalga, birçok kıtadaki yüzlerce kıyı şehrini yok edecek. İnsanlar mallarını, ailelerini ve canlarını kaybedecek. Artık değerli olan deniz manzaralı dairelere artık imrenilmeyecek. Birçok

Tüm birikimlerini ve servetlerinin bir kısmını, önlerine çıkan her şeyi yutacak devasa dalgalara kaptıracaklar. Turistler alınarak kıyı ve liman kentlerinde yaygın olan fuhuş sığınakları tamamen yok edilecek. Birçoğunun çılgınca zevk arayışları kesintiye uğrayacak, bu yaşamı ve sonsuz yaşamı kaybedecek. Güzel turistik şehirler, şehvet, zina ve her türlü ahlaksızlık gibi günahların merkezleri sulara gömülecek. Haksızlıkları oranında cezalandırılacaklar. İlk borazan felaketine bu felaket de eklenince, yardım kuruluşları da kaos karşısında kendilerini tamamen aciz bulacaklar. Her yerde umutsuzluk, "uluslar arasında ıstırap, denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkınlık; dünyanın başına gelecek şeyleri beklerken korkudan bayılan adamlar" (Luka 21:25, 26).

Rab bize olan sevgisinden dolayı uzun zamandır şöyle uyarıyordu: "Vay vay deniz kenarında yaşayanların" (Zeph. 2:6). Kimsenin yok olmasını istemiyor, bu yüzden herkesi kıyı kentlerinde yaşamamaları konusunda uyarıyor. Kulağı olan varsa dinlesin, vakit varken ailelerini kurtarsın ve kıtadaki küçük şehirlerin kırsal bölgelerine, büyük şehirlerden uzak, kendi yiyeceklerini yetiştirebilecekleri bir yere taşınınsın. Burası Tanrı'nın halkı için sağladığı ideal yerdir. Unutmayın: erkeği ve kadını yarattığında, "RAB Tanrı Aden'de bir bahçe dikti ... ve oraya

yarattığı adam" (Yaratılış 2:8). Yaratıcı, bize dinlenme olanağı sağlayan, O'nun işlerini sürekli olarak düşünebileceğimiz ve O'nun bize olan sevgisini bunlarda düşünmekten keyif alabileceğimiz bir yerde yaşamamızı planladı. Yakında karşılaşacağımız felaket ve kıtlık zamanlarında burası bizim güvenli yerimiz olacak. Tanrı'nın bizim için planladığı yer olduğundan, orada ikamet edersek, üçüncü borazanda önceden bildirilen hükmün neden olduğu yıkımdan da korunacağımıza imanla güvenebiliriz.

Bölüm 4: Üçüncü Trompet

"Üçüncü melek borazanını çaldı ve gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız düştü; ırmakların üçte biri ve su pınarları üzerine düştü. Yıldızın adı Absinthe'ydi; ve suların üçte biri pelin oldu ve sular acılaştığı için birçok insan öldü" (Va. 8:10, 11).

Yuhanna görünüşü "meşaleye benzeyen" bir "yıldız" gördü. Bir lamba ile bir meşale arasındaki fark nedir? Ateş meşalesinin en parlak noktası, ateş yakıtının bulunduğu tabanında bulunur ve daha yukarıda, kuyruğa benzeyen, tabandan yükselen alevler vardır. Kuyruğu nur saçan gök cismine bugün verdiğimiz isim: "kuyruklu yıldız". Çekirdeği veya tabanı daha parlaktır, "kuyruk" adı verilen gazlardan oluşan arka kısmı da ışık saçar. John buna benzer bir cismin denize değil, yeryüzüne düştüğünü gördü ve çarpmanın sonuçlarının ne olacağını şöyle anlattı: "suların üçte biri pelin oldu ve birçok insan öldü sulardan, çünkü acılaştılar"

(Va. 8:11). Bir kuyruklu yıldızın çarpması dünya yüzeyinde büyük bir krater yani delik açacaktır. Yüzey, tıpkı toprağı bir deliğe sıkıştırdığınızda olduğu gibi toprağın içine doğru itilecektir. Yüzlerce kilometrelik bir yarıçap içindeki yer altı su ve kanalizasyon borularının, çöplüklerin ve radyoaktif madde birikintilerinin tüm yapısı ezilecektir. Açığa çıkan bu toksik maddelerin bazıları çevreyi kirletebilir.

tatlı yeraltı suyuna yeraltı suyu adı verilir. Bilim adamları, bu tür bir çarpışmada açığa çıkan enerjinin birçok atom bombasının patlamasına benzer olacağını biliyor:

"2003 QQ47 olarak adlandırılan asteroit, Dünya'ya 32 km/s, yani 115 bin km/saat hızla yaklaşıyor. 1,2 kilometre... Nesne Bilgi Merkezi sözcüsüne göre, bu büyüklükteki bir gök cisminin çarpması, yaklaşık 60 yıl önce ABD'nin Hiroşima'ya attığı bombaların benzeri olan 20 milyon atom bombasının patlamasına eşdeğer olacaktır. Birleşik Krallık'ta, Dünya'ya Yakın." Kaynak: Folha On Line, 2 Eylül 2003.

Buna dayanarak etkinin diğer sonuçlarını da hayal etmek mümkündür. Ortaya çıkacak yıkım, Japon şehirlerinde yaşananlardan çok daha büyük olacak. Yayılan radyasyon binlerce kilometrelik araziye etkileyecek. Su aynı zamanda kuyruklu yıldızın çekirdeğinde bulunan radyasyon ve diğer zehirli maddelerle de kirlenecek.

Sonuç olarak sular zehirli hale gelecektir. John, çarpma sonucu suların pelin ağacına dönüştüğünü gördü. Bu kelime kelimenin tam anlamıyla zehirli anlamına gelir. Sonuç olarak bu suları kullananların çoğu ölecek. Kuyruklu yıldız da aynı isim verildi. İncil'de isimler, onları alanların karakterini ve aynı zamanda misyonlarını temsil eder. Bu ikinci anlamın bir örneği Kurtarıcı'nın doğumunun duyurulmasında bulunur. İSA ismi "Yehova kurtarır" anlamına gelir. Melek şöyle dedi: "Ve O'nun adını İSA koyacaksın, çünkü O, halkını günahlarından kurtaracaktır."

(Mat. 1:21). João'nun gördüğü yıldızın sembolik ismi aynı zamanda nelere sebep olacağıyla da alakalı. Ona pelin denir, zehirlidir ve suları zehirler; onları pelin otu haline getirir. Bu suları içen erkekler kirlenecektir. Veba tüm ülkeye yayılacak ve ilk borazan sesinin yol açtığı kıtlığa yenileri eklenecek. O zaman peygamberliğin şu sözleri tam anlamıyla gerçekleşecek: "Sular acılaştığı için birçok insan öldü" (Va. 8:11). Üçüncü borazanda tahmin edilen etki aynı zamanda dördüncü trompetin sesini yerine getirecek reaksiyonları tetikleyebileceğini anladığımız bir etkiye de neden olacaktır.

Bölüm 5: Dördüncü Trompet

"Dördüncü melek borazanını çaldı ve güneşin üçte birine, ayın üçte birine ve yıldızların üçte birine vuruldu; öyle ki, üçte biri kararsın, günün üçte biri ve gece de parlamasın" (Va. 8:12).

Büyük bir gök cisminin Dünya'ya çarpmasının sonucunu daha iyi anlamak için elinize bir balon alın ve onu yumruklayın. Ne oluyor? Elinizin dokunduğu noktada "batar" ve darbeyi telafi etmek için diğer taraflara doğru genişler. Şimdi bu balonun suyla dolu olduğunu ve içinde bazı delikler bulunduğunu düşünün. Yumruğu atarken ne olurdu? Su, elinizin uyguladığı basıncı telafi ederek balondaki deliklerden çıkacaktır. Aynı etki, içi su dolu, sızdıran bir torbanın sıkılmasıyla da gözlemlenebilir. Aynı şey daha büyük ölçekte yeryüzünde de gerçekleşecek. Kuyruklu yıldızın çarpması Dünya'nın iç katmanlarının hareket etmesine ve yüzeyde depremlerin tetiklenmesine neden olacak. İç kısmı kaplayan sıvı malzemedeki yüksek sıcaklıkta erimiş

Sıcaklık, dünyadaki "deliklerden" çıkma eğiliminde olacaktır. Gezegenimizde aslında volkan adı verilen çok sayıda "delik" var; bunlar içinden erimiş lavların yüksek basınçla çıktığı delikler. Kuyruklu yıldızın çarpmasının ardından dünya yüzeyine vereceği "yumruk"un oluşturduğu basınç, birçok volkanın patlamasıyla hafifleyecek. Her biri binlerce ton erimiş metal, kükürt, zehirli atık ve siyah dumanı gökyüzüne fırlatacak, bu da güneşi ve havayı karartacak. Sonuçlar, Avrupa'daki uçuşların neredeyse yarısının iptal edildiği Ekim 2010'da İzlanda'daki tek bir yanardağ patlamasından sonra görülenlere benzer olacak. Yanardağın yakınında duman her şeyi kararttığı için gökyüzünü göremiyordunuz.

Resim 1 – İzlanda yanardağının patlamasından kaynaklanan duman ufuk boyunca yayılıyor.

Resim 2 – İzlanda yanardağının patlamasından kaynaklanan duman ufka yayılıyor.

Resim 3 – Gündüz çekilen görüntü – yanardağdan çıkan duman nedeniyle görüş mesafesi azaldı – kaynak: BBC Brasil Video.

Yukarıdaki görsellerden İncil metninin nasıl yerine getirileceğine dair bir fikrimiz var. Bizim Kutsal Kitap versiyonumuz gece ve gündüzün üçte birinde yıldızların parlamayacağını anlamamızı sağlasa da, diğer versiyonlar bize aslında dünyanın üçte birinin vurulacağı anlayışını veriyor. karanlıktan, ama yıldızlardan değil. Sonra gökler kararacak, yıldızların parlaklığı kararacak. Kıyamet, dumanın neden olduğu karanlığın yeryüzündeki etkisi hakkında yorum yapıyor : yıldızlar görülmeyecek. Örneğin Kudüs İncili bize şu metni veriyor: “Onların (yıldızların) üçüncü kısmı kararmıştı; hem gündüz hem de gece ışığının üçte birini kaybetti” (Va. 8:12). Dolayısıyla bu kehanetin şu şekilde gerçekleşebileceğini anlıyoruz: Dünyanın üçte biri yanardağların dumanından dolayı gökyüzü kararacaktır. Sonuçları tahmin etmek için bilim adamı olmanıza gerek yok. Işık olmadan bitkiler gelişemez. Böylece tüm hasat kaybolacak ve ilk borazan çalındıktan sonra ortaya çıkacak olan açlık sorunu daha da kötüleşecek. İsa'nın şu sözleri harfiyen gerçekleşecek: “Çeşitli yerlerde kıtlıklar, salgın hastalıklar ve depremler olacak” (Mt. 24:7).

Borularla ilgili kaydı okurken, hiçbir şeyden şüphelenmeyen okuyucu bile, meleğin çağrısı üzerine İsa'nın meteorların, asteroitlerin ve kuyruklu yıldızların yeryüzüne fırlatılmasını emrettiğini, bunların yıkıma neden olduğunu ve Tanrı'nın gazabını itaatsizlerin üzerine yağdırdığını düşünebilir. Ancak doğadaki olayların düzenine biraz bakıldığında durumun böyle olmadığı görülür. Mekanın farklı unsurları hassas bir dengeye göre dönüyor. Örneğin gezegenimiz her gün, 24 saatte bir kendi etrafında dönüyor. Ayrıca her 365 gün ve 4 saatte bir güneşin etrafında dönerek bir devrimi tamamlar. Dönen dünyanın etrafında başka bir yıldız döner: Ay. Hepsi aynı anda ve birbirlerinin etrafında dönen, her biri kendi yolunda dönen birkaç öge vardır. Bu, bir bakıma büyük bir şehrin trafiğin yoğun olduğu saatlerde binlerce arabanın buluşup birbirini geçtiği büyük kavşaklarına benziyor. Rotalarından küçük bir sapma büyük bir felakete neden olur; birçok araba yığılarak tüm trafiği durdurur. İnsanoğlu uzaya uydular, havacılık sondaları ve gemiler gönderdi.

Dünyadaki ekosistemin dengesini bozarak pek çok hayvan türünün yok olmasına yol açtığı gibi, uzayın dengesine de zarar vermiyor mu? Sonuç ne olacak? Normal durumdayken, Allah'ın düzenlediği şekilde gökyüzündeki yörüngesini tamamlayacak olan yıldızların rotası değişmez mi? Bundan Allah sorumlu tutulamaz. Kutsal Yazılar O'nun elinden geleni yaptığını, İsa aracılığıyla insanları kötü yollarından dönmeleri ve günahlarından kaçınmaları konusunda uyardığını açıklar.

kendi yıkımı: "Yüce Bilgelik dışarıdan yüksek sesle haykırıyor; Sokaklarda sesini yükseltiyor. Kavşakta, kargaşanın ortasında haykırın; Kapıların girişlerinde ve şehirde şu sözlerini söylüyor: Ne zamana kadar, sizi aptallar, aşka ihtiyacınız olacak? Ve siz küçümseyenler, siz küçümsemeyi mi arzuluyorsunuz? Peki siz deliler, bilgiden nefret mi edeceksiniz? Benim azarlamamla dönüşün; işte, üzerinize ruhumu bol bol döküleceğim ve sözlerimi size bildireceğim." (Özd.

1:20-23). Ancak insanlar, kendi tavsiyelerine uyararak, ettiklerini biçmek için şu uyarı işaretlerini öne sürdüler: "Çünkü bilgiden nefret ediyorlardı ve RAB korkusunu tercih etmiyorlardı; öğütlerini istemediler ve azarlamamı küçümsediler. Bu nedenle yollarının meyvesini yiyecekler ve kendi öğütleriyle yetinecekler. Çünkü basitlerin başıboşluğu onları öldürecek ve aptalların refahı onları yok edecek" (Özdeyişler 1:29-31).

Bölüm 6 – Tanrı Kilisesinin Uyanışı.

"Ve ellerinde yedi boru bulunan yedi melek onları çalmaya hazırlandı. Ve birinci melek borazan çaldı ve kana karışmış dolu ve ateş oluştu, ve bunlar yeryüzüne atıldılar, ve yerin üçte biri yandı; ağaçların üçte biri yandı ve yeşil otların tamamı yandı.

İkinci melek borazanını çaldı ve o, ateşle yanan büyük bir dağ gibi denize atıldı ve denizin üçte biri kana dönüştü. Denizdeki canlıların üçte biri öldü, gemilerin üçte biri yok oldu.

Üçüncü melek borazanını çaldı ve gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız düştü; ırmakların üçte birine ve su pınarlarına düştü. Yıldızın adı Absinthe'ydi; ve suların üçte biri pelin oldu; ve sular acılaştığı için birçok insan öldü.

Dördüncü melek borazanını çaldı ve güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların üçte biri vuruldu; öyle ki, üçte biri kararsın, gündüzün ve gecenin üçte biri parlamasın" (Va. 8:6-12).

Vahiy 8'de ilk dört borunun anlatımları kesintisiz olarak devam ediyor.

Peygamber Yuhanna borazanların arasında kayda değer bir olay görmedi. Bu, biri ile diğeri arasında fazla zaman olmayacağını anlamamızı sağlar. Kararlar hızla açıklanacak. Dünya bir tanesinin etkisinden kurtulup nefes almadan önce, bir başkası onu takip eder ve dördüncü zil çalana kadar bu böyle devam eder. Uluslararası insani yardım kuruluşları, STK'lar, yardım kuruluşları dördüncü beladan sonra sanki bir kabustan uyanmış gibi harekete geçecek. Yuhanna'nın bildirdiğine göre, Tanrı'nın hizmetkarlarının bile ancak dördüncü boru çalındıktan sonra vaaz vermek ve dünyayı uyarmak için dışarı çıktığı görülüyor: "Ve baktım ve göklerin ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle şöyle dediğini duydum: Vay, vay. Vay yeryüzünde yaşayanlara! üç meleğin henüz çalmayan diğer borazan sesleri yüzünden" (Va. 8:13).

Metnin insanlar yerine bir kartalın vaaz verdiğini söylediğini görünce şaşırabilirsiniz.

Ancak sonuca varmadan önce şunu unutmayın: Vahiy , hakikatin sembollerle açıklandığı bir kitaptır . Bir kartalın bir kartal olduğu bağlamdan açıkça anlaşılmaktadır.

İnsanları temsil eden sembol, çünkü hayvanın yapmadığı bir şeyi konuşuyor . Dolayısıyla Allah'tan mesaj veren kulları temsil eder. İsa , kartalın yıkımın ve ölümün habercisi olduğunu söylemişti: " Beden (ceset) neredeyse, kartallar orada toplanacak" (Mt. 17:27). Böylece kartal , birçok kişinin helak olacağı, hayatını kaybedeceği olayları duyuran hizmetkarları temsil eder.

İkinci, üçüncü ve dördüncü borazanların çaldığı felaketler dizisinin ardından, Tanrı'nın halkı nihayet uyanır ve dünyaya yüksek sesle vaaz verir (Va. 8:13). İsa uzun zaman önce yeryüzündeki halkının durumunu uyuyan on bakire benzetmesi ile temsil etmişti. Beş tanesinin lambalarında yedek yağ olmasına rağmen dünyaya mesaj verme görevlerinin bilincinde değillerdi. Yürekleri bilen İsa, " Hepsi uyuyakaldı ve uyudu" dedi (Mt. 25:5). O'nun gözünde kulları, müjdeyi dünyaya duyurma görevlerini yerine getirmek için olması gerektiği gibi uyanık değiller. Elçilerin örneğine, nasıl yaşadıklarına ve vaaz verdiklerine bir bakış, bizi buna ikna eder. Bu dünyaya ait şeyler ve günahın geçici zevkleri, Mesih'in hizmetçisi olduğunu iddia edenlerin bile görüşünü hâlâ bulanıklaştırmaktadır.

"Fakat gece yarısı bir çığlık duyuldu: İşte Damat geliyor! O'nunla tanışmak için dışarı çıkın!

Sonra... bu bakireler kalktılar ve kandillerini süslediler" (Matta 25:6, 7).

Tanrı sonunda kilisesini uyandırabilecektir. Benzetmede Damat Mesih'tir. "İşte kocası geliyor!" O'nun ikinci kez yakında geleceğine işaret ediyor. Trompetler İsa'nın ikinci gelişini duyurur. Bunun gerçekleşmesiyle Tanrı, kullarına Damadın gelişini duyurur. Bu anlamda şu mesajı veriyorlar:

"İşte Damat!

O'nunla tanışmak için dışarı çıkın!" İşte o zaman hizmetkarları, yani modern bakireler uyandığında ve bir kartal gibi dünyanın etrafında dönerek... gökyüzünün ortasında uçarak şöyle derler: "Vay, vay, vay yeryüzünde yaşayanlara! üç meleğin henüz çalmayan diğer borazan sesleri yüzünden." (Vah. 8:13.) O zaman tüm dünya uyarılacak. "Kurtarıcımız Tanrı... herkesin kurtulmasını ve gerçeğin bilgisine ulaşmasını istiyor" (I Tim. 2:3, 4).

Bu mesaj, yedi borazan kehanetini inceleyenler tarafından verilecek, çünkü bunların yerine getirildiğini yalnızca onlar bilecek. Ve o zaman birçok kişi Kutsal Yazıları olaylarla karşılaştıracak ve bunların gerçekleştiğini görecektir. Bütün bunlar , üç meleğin henüz çalmayan diğer borazan seslerini duyuran yaygarayı artıracaktır (Va. 8:13).

Müjdenin barış ve huzur zamanlarında "tüm dünyaya duyurulması" Tanrı'nın arzusuydu, ancak kilisenin O'nun çağrılarına yanıt vermekte gecikmesi, büyük zorluk ve sıkıntı içinde, yapmadığını yapmak zorunda kalacağı anlamına gelecektir. barış zamanlarında yapın. O zaman inanlıların kimlerin Mesih tarafından, kandillerinde Kutsal Ruh'un yağı bulunan bilge bakirelere benzetildiği görülecektir. "Kutsal Ruh ... Tanrı, Kendisine itaat edenlere verdi" (Elçilerin İşleri 5:32) ve Vahiy'de yalnızca "Tanrı'nın emirlerini ve İsa'nın imanını yerine getirenler " Tanrı'nın kilisesinin üyeleri olarak atanır. (Va. 14:12).

O zamana kadar, buğday ve daralar, gerçek ve sahte inananlar kilisede birlikte büyümüştü, ancak doğrunun kendilerini sahteden ayıracağı zaman geldi. Herkes uyanacak, tıpkı İsa'nın Mesel'de söylediği gibi, "Bütün bakireler kalkıp kandillerini düzelttiler" (Mt. 25:7). Ancak o zamana kadar Allah'a itaat etmek yerine hep daha kolay, daha popüler olanı arayanlar, müminlerin yolundan gitmeyeceklerdir. Son üç boru çalındığında ortaya çıkacak zorluklara cesurca göğüs germeye istekli olmayacaklar. "Ve aptallar bilgelere şöyle dedi:

Bize yağınızdan biraz verin çünkü lambalarımız sönyüyor. Fakat bilgeler şöyle cevap verdi: Siz ve biz başarısızlığa uğramayalım; Daha ziyade onu satanlara gidin ve kendiniz için satın alın." (Mat. 25:8, 9). Tanrı'ya küçük ayrıntılara kadar uzanan inanç ve itaat dolu bir yaşam aracılığıyla, gerçek hizmetkarlar bilge bakireler gibi davrandılar ve "O'na itaat edenlere" verilen yağı, yani Kutsal Ruh'u her gün aldılar . Tanrı'nın emirlerini takip ederek kendilerini kurtaracağına güvenmeyi öğrendiler.

O'na olan imanlarını geliştirdiler. Bu bireysel bir deneyimdir. Bir ömür boyu tecrübe sonucu elde edileni bir anda başkalarına vermenin imkânı yoktur.

Bu nedenle İsa, zeytinyağını son anda satın alamayacağınızı bir benzetmeyle anlatıyor . Aptal bakirelerin durumu umutsuzdur. "Ve onu satın almaya gittiklerinde Damat geldi ve hazır olanlar O'nunla birlikte düğüne girdiler ve kapı kapatıldı. Ve sonra diğer bakireler de gelip şöyle dediler: Tanrım, Tanrım, bize kapıyı aç! Ve O cevap verip dedi: Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum."

(Mat. 25:10-12).

Dördüncü trompetten sonra hangi tarafta olacağız? O dönemde yeryüzünde yaşayanlara üç "felaket" bildiriliyor. Onlar, son üç borazan çalındığında kaderlerini yok oluşa mühürleyecek olanlara tekabül ediyorlar. Size de başvuracaklar mı?

Umarım değildir!

İnanlılar yalnızca ilk dört borunun şokuyla kaybedilen nefesi geri aldıktan sonra harekete geçmekle kalmayacak; diğerleri de felaketlerle yüzleşmek için tedbirlerini alacaklar. Son yaklaştıkça cennet ve cehennemin güçleri maksimum yoğunlukta hareket edecek. Mücadeleniz mi? İnsanların ruhları için. O zaman ne olacak? Beşinci trompetin nüzulüne bakalım.

Bölüm 7: Beşinci Trompet

İnsanlığın krize tepkisi ve Deccal'in Vahiyleri

- Felaketlerden Tanrı sorumlu değildir

Tarih, Tanrı'dan korkmayan insanların O'nun karakterini ve davranış tarzını her zaman anlayamadıklarını göstermektedir. Adem ve Havva günah işlediğinden beri insanlık Tanrı'nın sevgisini algılama yeteneğini kaybetmiştir. Kutsal Kitap, pagan denizcilerin büyük bir fırtınayla karşılaştıklarında Tarşış'e giderken teknede Yunus'la birlikte olduklarını söylüyor. Bunun Tanrı'nın öfkelenişinin bir işareti olduğunu anladılar. Tanrıların gazabını yatıştırmak için çocuklarını kurban etmeye alışkın olan bu insanlar, bu kez "tanrısallığın öfkesinin" kime karşı alevlendiğini öğrenmeye çalıştılar. Peki Tanrı'ya dua ederek bunu nasıl yaptılar? Hayır: "Ve her biri arkadaşına şöyle dedi: Gelin, kura çekelim de bu kötülüğün başımıza neden geldiğini bilelim. Ve kura çektiler ve kura Yunus'a düştü" (Yuhanna 1:7). "Oldu, olacak da... öyle ki, güneşin altında yeni bir şey kalsın" (Vaiz 1:9). Bugün Hıristiyan olduğunu iddia edenlerin şunu söylediğini duymak yaygındır: - "Sevgiyle değil, acıyla gelir". Böylece insanların başına gelen tüm felaketleri ilahi hükümler olarak yorumluyorlar. Böylece bilinçsizce, Allah'ın insanların itaatsizliğinden dolayı öfkelenişini ve bu nedenle onları cezalandırdığını beyan ederler.

Ancak Tanrı insan gibi öfkeli değildir, çünkü "insanın öfkesi Tanrı'nın doğruluğunu sağlamaz" (Yakup 1:20). Doğrudur, günahtan hoşlanmaz ve onu görmezden gelmez, çünkü "suçluyu masum saymaz" (Nm. 14:18). Ancak O'nun en büyük zevki, tövbe eden günahkarı affetmektir. "Tanrı'nın yüceliği her şeyi örtmektir" (Pr. 25:2).

Her ne kadar Sodom ve Gomorra'nın yok edilmesi olayında olduğu gibi, bazen doğrudan cezalandırmak için hareket ettiği doğru olsa da, cezalandırma konusunda oldukça isteksiz olduğunu İsa aracılığıyla açıkladı. İsa, zina suçu işleyen Mecdelli Meryem'i şöyle söyleyerek affetti: "Ben de seni mahkûm etmiyorum; git ve bir daha günah işleme" (Yuhanna 8:11). Kutsal Kitap, yok etme eyleminin Tanrı için "tuhaf bir eylem" olduğunu belirtir (İş. 28:21). Yaşamı Yaratıcının ve Vericinin yok etmesi doğal değildir. Ancak günümüz Hıristiyanları, Söz'den habersiz, insanoğlunun başına gelen talihsizlikleri O'na atfederek, O'nun karakterini lekeliyor ve Hıristiyan olmayan pek çok kişinin O'ndan nefret etmese bile O'ndan korkmasına yol açıyor. Şeytan, özellikle bu son günlerde bu sahte anlayıştan yararlanacaktır.

İlk dört borazanda anlatılan felaketlere maruz kaldıktan sonra insanlar, Tanrı'nın gazabını yatıştırmanın gerekli olduğunu anlayacaklardır. Nasıl? Onu kıskırtmaktan suçlu olanları arıyor, onları yok ediyoruz. Böylece itaatsizliği telafi etmek için O'nu memnun edecek bir tavır takınır. Her batıl din, Allah'ı hoşnut etmenin ve O'nun rızasını kazanmanın salih amellerle mümkün olduğunu öğretir. Kutsal Kitap açıktır: "İnsanın, yasanın gereklerini yapmak dışında, imanla aklandığı sonucuna varıyoruz" (Romalılar 3:28). Ancak gururlu bir insan için yaptığı işlerin Allah'ın rızasını kazanmaya yetmediğini kabul etmek, kendine tamamen güvenmemek ve yalnızca O'na güvenmek alçaltıcıdır. Bu sayede paganların yaptığı gibi Allah'ın gazabını dindirmek için bir şeyler yapabileceğinizi düşünmek daha uygundur. Tanrıların kızgın olduğunu anladıklarında, büyük bir kurban sunarak itaatsizliklerinin kefareti ödeyebileceklerini düşündüler; bu yüzden çocuklarını kurban ettiler. İnsanlara dini konularda erkeklerin rehberliğine güvenmeleri öğretildiği gibi, bugün de aynısını yapacaklar. Kıyametin ilk dört borazanında öngörülen felaketlerin dünyayı harap ettiğini gördüklerinde, Tanrı'nın gazabını yatıştırmak için nasıl davranmaları gerektiği konusunda rehberlerine danışacaklar. O zaman sahte papazlardan gelen cevap hazır olacaktır: - "Bu kilise Allah'ındır, O'na ait olanı öğretir. O'nu memnun etmek için kilisenin dogmalarına uymayanları kurban edin ve öldürün." Daha sonra Orta Çağ'da olduğu gibi Tanrı'nın kulları için şenlik ateşleri ve giyotinler yapılacaktır.

Kilise sarsılacaktır. Yanlış inananlar, zulümden korktukları için safları terk edecek ve çoğunluğun daha kolay, daha popüler tarafına katılacaklar. "Sözden dolayı sıkıntı ve zulüm geldiğinde, hemen gücenir" (Mt. 13:21). Yalnızca gerçek olanlar Mesih'in sancağını taşımaya devam edecek. Beşinci sût'un vakti geldiğinde mü'minler iki gruba ayrılacaklardır.

Sizin gibi kehanet eğitimi almış hizmetçiler dünyanın Tanrı'yı yanlış anlayacağını bilecekler. Ayrıca bir sonraki adımın, insanların dogmalarından ziyade Tanrı'ya itaat etmeyi tercih edenlere yönelik zulüm olacağını da anlayacaklardır. O zaman kötülerin bu adımı atarak kendilerini kurtaracak mesajı taşıyanları öldüreceklerini anlayacaklardır. Bu eylemle sonsuz lanetlerini mühürleyecekler. Yahudilerin tarihi tekrarlanacak. Mesih'i çarmıha gererek, İstefanos'u öldürerek ve müjde vaizlerine zulmederek, kurtuluş habercilerini aralarından kovdular ve kendilerine kınama getirdiler. MS 70 yılında Kudüs'ün korkunç yıkımı, binlerce Yahudi'nin çarmıha gerildiği ve pek çoğunun kılıçtan geçirildiği korkunç yıkım, onların eylemlerinin adil bir cezasıydı. Ve içinde dünyanın kaderi tahmin ediliyor.

"Beşinci melek borazanını çaldı ve ben gökten yere düşen bir yıldız gördüm; ve kendisine dipsiz kuyunun anahtarı verildi. Ve dipsiz kuyuyu açtı ve çukurdan büyük bir fırından çıkan duman gibi duman yükseldi; kuyunun dumanıyla güneş ve hava karardı. Karadaki dumanın içinden çekirgeler çıktı; ve onlara yeryüzündeki akreplerin sahip olduğu gibi bir güç verildi. Onlara, ülkedeki çimenlere, yeşilliklere ve ağaçlara zarar vermemeleri, yalnızca alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan adamlara zarar vermeleri söylendi. Onları öldürmelerine değil, beş ay boyunca onlara eziyet etmelerine izin verildi. Ve onun azabı, akrebin insana çarptığı zaman verdiği azap gibiydi. O günlerde insanlar ölümü arayacaklar ama bulamayacaklar; Ölmeyi arzulayacaklar ve ölüm onlardan kaçacak." (Va. 9:1-6).

İncil sembolizminde "yıldızlar meleklerdir" (Va. 1:20). Yuhanna gökten düşen yıldızın yeryüzüne düştüğünü gördü ; bu düşmüş meleği, yani Şeytan'ı temsil ediyordu. Ve kendisine dipsiz kuyunun anahtarı verildi (Va. 9:1). Bunu yaparken Yuhanna "büyük bir fırından çıkan duman gibi kuyudan da duman çıktığını" fark etti (V. 2). Bu, ilahi mevcudiyetin tezahürünün işaretiydi: "Ve Musa, Tanrı'yla buluşmak için halkı kampın dışına çıkardı; ve dağın eteğinde durdular. Ve bütün Sina Dağı duman içindeydi, çünkü RAB onun üzerine ateşle inmişti; ve dumanı ocak dumanı gibi yükseliyordu" (Örn.

19:17, 18). Yahya, Şeytan'ın açtığı uçurumdan dumanın yükseldiğini görünce, düşmanın, Tanrı'nın temsilcisi olduğunu iddia eden birinin ortaya çıkmasını teşvik edeceğini anladı. Bu, ilahi tezahürün sahtesini yapar. Bu aynı zamanda Paulo tarafından da yorumlanmıştır:

"Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve O'nunla bir araya gelmemiz konusunda, kardeşler, sanki Rabbin günü yaklaşıyor gibi düşünce tarzınızdan kolayca sapmamanızı rica ediyoruz. Kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın; çünkü bu, irtidat ilk kez gelmedikçe ve Tanrı dediği ya da tapınılan her şeye karşı çıkan ve kendisini yücelten, böylece Tanrı'nın tapınağında oturan günah adamı, cehennemin oğlu ortaya çıkmadıkça gerçekleşmeyecektir. , kendini Tanrı olarak tanıtıyor. (II Ts. 2:1-4). Cehennemin oğlu, kendisini Tanrı'nın yerine koyardı. O, Deccal'dir. Vahiy'de o, cehenneme doğru giden canavar olarak tanımlanır : "Canavar... uçurumdan çıkmak üzere ve yıkım uzaklaşıyor" (Va. 17:8).

Deccal = cehennemin oğlu (II Ts. 2:3)

Canavar = yıkıma gidiyor (Va. 17:8, 11)

Deccal = cehenneme giden canavar

Vahiy canavarın kimliğini açıkça belirtiyor, böylece kimsenin kandırılmasına gerek kalmıyor:

"Sonra denizden on boynuzlu ve yedi başlı bir canavarın çıktığını gördüm... ve ejderha ona gücünü, tahtını ve büyük yetkiyi verdi... ve canavara tapındılar." (Uygulama. 13:1,2,4). Kendisine tapınılıyorsa ancak dini bir lider olabilir . Onun hakkında da: "Ona kibir ve küfür söyleyen bir ağız verilmiştir" denilir . (Va. 13:5). O, küfürler söyleyen kibirli bir dini liderdir . İncil'de bu, kendinizi başkasının yerine koymak anlamına gelir.

Tanrı: "Seni herhangi bir iyi iş yaptığın için değil, küfür ettiğin için taşıyacağız ; çünkü insan olarak kendini Tanrı yaparsın" (Yuhanna 10:33). Bir dini lider, daha fazlası

herkes bu sözleri yerine getirsin. Onun Tanrı olduğu ve Kutsal Yazıları yerine getirerek kendisini Tanrı olarak sunduğu belirtiliyor :

"Efendimiz Tanrı Papa'nın karar verme yetkisinin olmadığına inanmak... sapkınlıktır." Kaynak: Papa XXII. John'un Abartılı Parıltısı, Cum. Inter, başlık 14, bölüm 4, "Ad Callem Sexti Decretalium", Sütun 140, Paris, 1685.

Papalık tacının başlığında şöyle yazıyor: "Vicarivs Filii Dei", bu da Vekil veya Tanrı'nın Oğlunun Vekili anlamına gelir. Onu Tanrı'nın yeryüzündeki temsilcisi olarak sunar. Sembolizmin, Rab Yehova'nın Sina Dağı'ndaki görünümü gibi, bu papanın ortaya çıkışının doğası gereği doğaüstü olduğunu gösterdiğine dikkat edin. Orada Şeytan'ın işi anlatılıyor: "Dipsiz kuyunun anahtarı ona verildi. Ve dipsiz kuyuyu açtı ve çukurdan büyük bir fırından çıkan duman gibi duman yükseldi" (Va. 9:2). İncil sembolizminde uçurum aynı zamanda ölüm yerini de temsil eder: "Uçuruma kim inecek? Yani Mesih'i ölümden diriltmek" (Romalılar 10:7). Şeytan'ın dipsiz kuyunun anahtarını alması , insanları ölümden dirilmiş olarak dünyaya tanıtma iznini alacağına delalettir. Aslında kimseyi diriltmeye gücü yetmez ama ölenlerin görünüşünü insanların gözü önüne getirebilir. Mukaddes Kitap ölümlerin hiçbir şey bilmediğini kesin olarak belirtir: "Ölümler hiçbir şey bilmez ve o andan itibaren onlara herhangi bir ödül de verilmez; çünkü hafızası unutulmaya mahkum edildi. Sevginiz de, nefretiniz de, kıskançlığınız da çoktan yok oldu; artık güneş altında yapılan hiçbir şeyden onların da sonsuza dek payı olmayacak" (Vaiz 9:5, 6). Ve İsa'nın ikinci gelişine kadar hayata dönmezler. Adil ölümler ikinci gelişlerinde dirilecekler: "Rab'bin kendisi yüksek sesle, baş meleğin sesiyle, Tanrı'nın borazan sesiyle gökten inecek ve önce Mesih'te ölenler dirilecek." "Kötülere gelince, Yahya, Mesih'in ikinci gelişine ilgili bir görüntüde şöyle dedi: "Fakat ölümlerin geri kalanı bin yıl tamamlanincaya kadar yeniden yaşamadılar" (I Selanikliler 4:16; Ap. 20:5). Bu nedenle bu dönemde ölümlerin Tanrı tarafından diriltilmesini bekleyemeyiz.

Kutsal Kitap ölümlerle konuşmayı yasaklar: "Aranızda... ölümlere danışan kimse bulunmayacak; Çünkü bu şeyleri yapan herkes Rab için iğrençtir ve bu iğrençlikler yüzünden Tanrınız Rab onları önünüzden kovuyor" (Yas.

18:10-12). Ölümlerin yer altında yapılan hiçbir işte bir payı olmadığından , onlara danışan kişi, Kutsal Yazılara aykırı olarak sahte, yani ölenlerin görünüşünü üretenlerle doğrudan temasa geçmiş olur. Bunlar Şeytan ve onun cinleridir. Rab bu gibi uygulamalarla kötü ulusları Kenan ülkesinden kovdu. Spiritizm adı verilen ölümlere danışma uygulaması bugün de eski çağlardaki kadar, hatta daha da fazla devam ediyor. Bu nedenle, ispiritizma merkezlerinde ortaya çıkan sözde "tanıdık ruhlar", birçok kişiyi aldatarak ölen aile üyelerinin şeklini alan ve onları taklit eden iblislerdir. Beşinci trompet

Şeytan'ın, sonun zamanında, en büyük aldatmaca eseri olan maneviyat aracılığıyla dünyaya bir papayı dirilmiş olarak sunacağını ortaya koyuyor. Bu, Selanikliler'e yazılan mektubun şu sözlerini tam anlamıyla yerine getiriyor: "Bu kanun tanımaz kişi, Şeytan'ın işleyişine göre, tüm kudretle, belirtilerle ve yalan harikalarla ve yok olanlara yönelik tüm haksızlık aldatmacasıyla geliyor; çünkü onlar bunu yapmadılar." Kurtulmak için gerçeğin sevgisini alın" (II Selanikliler 2:9, 10). Onun, yazdıklarıyla çelişen cinlerini de Mesih'in ölen havarileri şeklinde sunacağına inanıyoruz. Bu nedenle Pavlus uzun zaman önce bizi uyarıyordu: "Biz kendimiz ya da gökten bir melek size, benim size vaaz ettiğimden başka bir müjde vaaz etsek bile,

lanet. Size daha önce söylediğimizi şimdi tekrar söylüyorum: Eğer bir kimse size, aldığınız müjdeden başka bir müjde bildirirse, ona lanet olsun" (Gal. 1:8, 9).

Yukarıdaki metinde sunulan erkeklerin aldatılma nedeni, beşinci trompet zamanındaki dünya senaryosuyla örtüşmektedir. Bölümün başında insanların yanlış bir Tanrı kavramına sahip olduklarını gördük. Onun aracılığıyla, yeryüzüne hükümler düşmemesi için Tanrı'nın gazabını yatıştırmaları gerektiğini anlayacaklar. Ancak gerçeği öğrenmek ve onunla uyum sağlamak için İncil'i aramak yerine, popüler kiliselerin dini liderlerine yönelecek ve onların dogmalarını kabul edeceklerdir. Bu uygulama günümüzde zaten yaygındır. Ortak üye için bu, Tanrı'nın sözü olan "Rab böyle diyor" değil, "kilise böyle diyor" veya papaz, piskopos veya papanın sözü geçerlidir. Selanikliler metninin söylediği gibi, kilise üyelerinin çoğu hakikat sevgisini görmediler. İsa, "Sözünüz gerçektir" dedi (Yuhanna 17:17). Ancak kitlelerin görüşüne göre kilisenin dogmaları ve anne-baba geleneği Allah'ın iradesinin aleyhine geçerlidir. "VE

İşte bu yüzden Allah onlara yanılı operasyonunu gönderiyor ki onlar yalana inansınlar; Öyle ki, gerçeğe inanmayıp kötülükten zevk alan herkes yargılsın."

(II Selanikliler 2:11, 12). Gerçeğin ısrarla reddedilmesinin ve insanların düsturlarına bağlı kalınmasının ardından, Tanrı, sonunda insanları, seçtikleri liderlerin insafına bırakacaktır. Böylece kendilerini açıkça Deccal'in safında konumlandırarak, metinde de belirtildiği gibi hangi tarafta olduklarını Evren'e gösterecek ve yaptıklarıyla yargılanacaklardır. Borazan vakti, Cennette kıyamet vakti, insanlar için son fırsattır. Tanrı onların kalplerinde olanı bilir, ancak Yaradan'ın onlarla ilgilenirken verdiği kararda haklı olabilmesi için bunu işlerle göstermeleri gerekir. Tanrı, Kendi hükümetine karşı isyan edenleri ve O'nun sözünün sevgisini kabul etmeyenleri güvenli bir şekilde Cennete götüremez. Bunu yapmak, günahı sürdürmek ve Evrenin hükümetinin tüm güvenliğini tehlikeye atmak olacaktır. Dolayısıyla onların seçme arzularına saygı duymak ve seçtikleri liderin yönlendirmesi altında olmalarına izin vermek zorunda kalıyor. Kutsal Yazıların hakikatini benimsemeyerek kendilerini yalanların babası Şeytan'ın yanında konumlandırıdılar ve kendilerini onun aldatmacalarına karşı korumasız bıraktılar. Ve Tanrı'nın baş düşmanı büyük bir aldatmaca sunduğunda, koyunlar gibi kesime götürülecekler.

Peki, bugün pek çok kişi bu konuya önem vermediğine göre, nasıl olacak da dünyanın büyük çoğunluğu bir dine yönelecek? Dördüncü borazan sonrası dünya senaryosunun kısa bir yansıması bunu anlamamızı sağlayacaktır. Kıyametin ilk borazanlarının gerçekleşmesiyle gelecek felaketleri hatırlayalım:

1. trompet: Meteor yağmuru
2. trompet: Bir asteroidin denize çarpması
3. trompet: Bir kuyruklu yıldızın Dünya'ya etkisi
4. borazan: Güneşin, ayın ve yıldızların ışığı dünyanın üçte birini gölgede bırakmıştır.

Bu olaylar dünyanın altyapısını yok edecek ve daha önce görülmemiş bir felaket ve kaos ortamı yaratacaktır. Krizin üstesinden gelmek için insanlığın iki önemli hareket yaptığını göreceğiz: biri siyasi, diğeri dini. Siyasi alanda dünya, dünyanın yönetimini yeniden düzenlemek ve gezegeni yeniden inşa etme planlarını formüle etmek için acil adımlar atacak. Biz inanıyoruz ki o zaman Yeni Dünya Düzeni, bu yeni

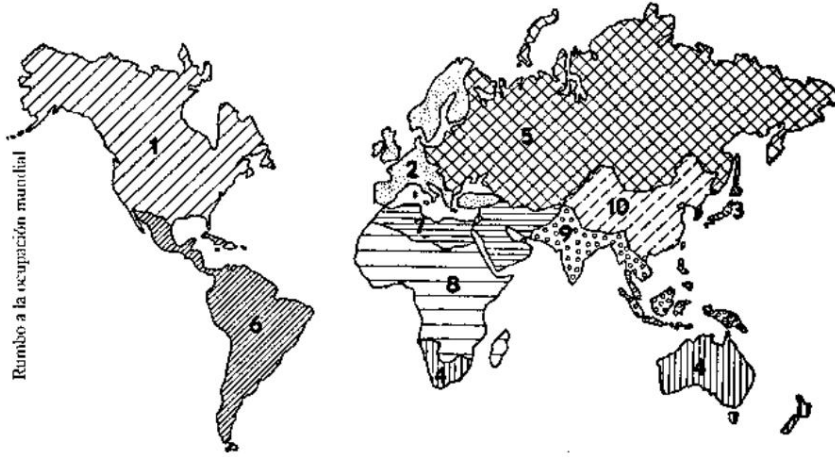
Birkaç yıldır açıklanan hükümet yapısı tamamen konsolide edilecek. İçinde dünya on kralla birlikte on krallığa bölünecek. Kıyamet'te, sembollerinin vahyinde görüldüğü gibi, şöyle öngörülmektedir: "Ve gördüğün on boynuz , henüz krallığı almamış , ancak canavarla birlikte bir saatliğine krallar olarak yetki alacak olan on kraldır" (Va. 17:3, 7,12).

Bu kehanetin gerçekleşmesine yönelik hareketler 1970'li yıllardan itibaren daha net görülmeye başladı:

"Roma Kulübüne, bölgelere bölünmeyi ve tüm dünyanın birleşmesini denetleme görevi verildi"...

Kulübün vardığı sonuçlar ve tavsiyeler zaman zaman özel ve son derece gizli raporlarla yayınlanmakta ve bunlar uygulamaya konulmak üzere iktidar elitlerine gönderilmektedir. 17 Eylül 1973'te Kulüp, Dünya hükümet sisteminin bölgelerine göre uyarlanan Model başlıklı bu raporlardan birini gönderdi...

Belge, Kulübün dünyayı "krallıklar" olarak adlandırdığı on siyasi/ekonomik bölgeye ayırdığını ortaya koyuyor. Kaynak: Rumbo a La Ocupación Mundial, sayfalar. 60, 61 (vurgu ve vurgu eklenmiştir) "O Oitavo, bölüm. 7 - Editör 4 Anjos.

ŞEKİL - ROMA KULÜBÜ TARAFINDAN DÜNYANIN ON KRALLIĞA BÖLÜNMESİ (1973)

Kaynak: Kitap "Rumbo a la Ocupación Mundial"

Ve son yıllarda dünyanın en üst otoritelerinin bu yeni hükümetin kurulması yönündeki çağrılarını açıkça görülmektedir:

2009:

- Yeni düzenin doğuşu

BBC Brezilya - 30.03.2009

Fırtınadan sonra sakinleşmeyi umuyoruz... 2007'de başlayan krizde, uluslararası finans sistemini neredeyse yok eden bir yangının ardından, mimarlar şimdiden yeni bir yapı üzerinde çalışıyor...

"Dünyanın 20 büyük ekonomisinin liderleri, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra ortaya çıkan düzenin yerine yeni bir küresel ekonomik ve siyasi düzenin yaratılmasına başlama misyonu bu hafta Londra'da bir araya geliyor." Kaynak: BBC Brezilya (vurgu eklenmiştir).

Tüm tantanalara ve Yeni Dünya Düzeni'nin ortaya çıkışının duyurulmasına rağmen kehanet, onun nihai hedeflerine henüz ulaşmadığını anlamamızı sağlıyor. Ona göre dünya, on kral tarafından yönetilen on büyük monarşiye bölünecek. Bu, Yeni Dünya Düzeni'nin son siyasi dönüşümü olacak. "Ve gördüğün on boynuz, henüz krallığı almamış, ama canavarla birlikte bir saatliğine krallar olarak yetki alacak olan on kraldır" (Va. 17:12). Bu aşamaya ulaştığında, dünyanın yönetimi canavarın, Deccal'in eline verilecek:

"Ve gördüğün on boynuz on kraldır... Bunların niyeti aynıdır ve güçlerini ve yetkilerini canavara devredeceklerdir" (Va. 17:13).

İlk dört borazandaki felaketler muhtemelen Yeni Dünya Düzeni adı verilen dünya hükümetinin yeniden örgütlenme sürecini hızlandırmalı. Ayrıca, 2009 yılında bu Yeni Düzen'in yaratılışına ilişkin duyuru, bu kitapta incelenen kehanetlerin gerçekleştiğini görmenin artık zamanının geldiğini göstermektedir. Son yaklaşıyor!

Kehanete göre, dünyanın yönetimi bir papanın ellerine verilecek: "güçlerini ve yetkilerini canavara devredecekler" (Va. 17:13). Ayrıca Kutsal Yazıları doğrulayan papa, Yeni Dünya Düzeni'nin tek bir kişi (kendisi) tarafından yönetilmesini zaten öneriyor:

"L'Aquila'daki G8 toplantısından sadece 24 saat önce, Benedict XVI dün papalığının üçüncü genelgesini kamuoyuna sunmak üzere Vatikan'ın basın odasına çıktı. Veritate'deki Caritas, ya da 'Gerçekteki Hayırseverlik', ekonomik krizin sosyal ve ahlaki sonuçlarına değiniyor...

Altı bölüm ve 141 sayfada yoğun ve karmaşık olan Papa, bir 'yolu' savunuyor

Küreselleşmeyi örgütlemenin , yasalarla sınırlanan ve evrensel olarak tanınan 'gerçek bir küresel siyasi otoritenin' oluşumunu içermesi gereken son derece yeni bir yol . Hedef: 'Dünya ekonomisini yönetmek'.

Kaynak: <http://www.ionline.pt/conteudo/12233-os-ingredientes-bento-xvi-uma-nova-global-order> - 22 Haziran 2010'da erişildi (vurgu eklenmiştir).

İlk dört borazandan sonra mutlaka yaşanacak siyasi dönüşümlerin dışında, bu dönemde insanlığın kurtuluşu açısından en ilgi çekici olan, dini değerler alanında yaşanacak değişimlerdir.

İnsanoğlu acı anında Allah'a yönelir. 11 Eylül'de ikiz kulelere yapılan saldırıdan sonraki ilk altı haftada ABD'de kilise ayinlerine katılım yüzde 300 arttı, yani üç katına çıktı. Daha sonra, çok daha büyük ve daha feci felaketler tüm dünyayı sardığında, çaresizlik içinde neredeyse herkes bir gecede dindar olacak. Kiliseler tıka basa dolu olacak. Şeytan, Deccal ve diğer sahte peygamberler ve havariler aracılığıyla, dünyayı Tanrı'nın emirlerine karşı gelmeye yönlendirme fırsatından yararlanacaktır.

"Beşinci melek borazanını çaldı ve ben gökten yere düşen bir yıldız gördüm; ve kendisine dipsiz kuyunun anahtarı verildi. Ve dipsiz kuyuyu açtı" (Va. 9:1, 2).

Gördüğümüz gibi yıldız, düşmüş melek Şeytan'dır. Dipsiz kuyuyu açma yetkisini alacak . Vahiy, canavar Deccal'in uçurumdan yükselmek üzere olduğunu bildirir (Va. 17:8). Burada açıklamaların bir araya geldiği görülüyor. Dipsiz kuyu açıldığı andan itibaren dipsiz kuyudan çıkmak üzere olan kişi ortaya çıkabilir. Papalar ölümün ve cehennem anahtarlarının ellerinde olduğunu iddia ediyor. O halde, gezegeni kaosa sürüklemek için "mezardan kalkıp ölüm üzerinde iktidar sahibi olduğunu gösteren" bir adamın ortaya çıkışı, dünyaya ne kadar uygun ve yerinde görünecek! Şeytan'ın krize önerdiği çözüm, ilahi takdir olarak hevesle kabul edilecektir. Dünya bu aldatmacaya kapılacak. Aslında Vahiy'de şöyle önceden bildiriliyor: "Ve bütün dünya hayret içinde canavarın peşinden gitti... ve yeryüzünde yaşayan herkes, isimleri boğazlanan Kuzu'nun kitabında yazılı olmayan ona tapınacak." (Vahiy 13:3, 8).

İsa'nın şu sözleri gerçekleşecek: "Sahte Mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve öyle büyük belirtiler ve harikalar gösterecekler ki, mümkün olsa seçilmişleri bile aldatacaklar." (Mt. 24:24 - Gözden Geçirilmiş ve Düzeltilmiş Amerikan Versiyonu). Yeni Dünya Düzeni hükümetini öngören Vahiy, dünya liderlerinin yetkilerini papaya vereceklerini olumlu bir şekilde beyan ediyor: "Gördüğün on boynuz, henüz krallık almamış on kraldır; fakat kral olarak yetki alacaklar. canavarla birlikte bir saat boyunca. Bunların niyeti aynı ve güçlerini ve yetkilerini canavara devredecekler" (Va. 17:12, 13).

(Not: Vahiy 17'deki kehanet, dünyayı kandırmak için hangi papanın şeytan tarafından kişileştirileceğini açıkça ortaya koymaktadır. Bu vahiy, Editora Advertência Final tarafından yayınlanan "Son Papa" kitabında sunulmaktadır).

Şeytan, ajanları aracılığıyla, ilk dört borazandaki felaketin, emirlere uyulmaması nedeniyle dünyanın başına geldiğine insanları ikna edecek. Tanrı tarafından Sina'da verilenler değil , Tanrı tarafından tesis edilenler.

Papalık, Tanrı'nın yasasını değiştiriyor. Aşağıdaki tabloya bakınız: Katolik İlmihalinin aslına sadık kopyası, Vatikan Baskısı:

ALLAH'IN HUKUKU:

ERKEKLERİN HUKUKU:

ON EMİR		
Çıkış 20.2-17 Tesniye 5.6-21 İlmihal formülü		
Ben Tanrınız RAB'bim, sizi ülkeden çıkararak Mısır, esaret evinden.	Ben Tanrınız RAB'bim, sizi ülkeden çıkararak Mısır'dan, esaret evinden.	
Başka tanrın olmayacak Benden önce	her şeyden önce Tanrıyı Sev'den başka benimle ilgili...	başka tanrın olmayacak şeyler.
Kendin için orada olana benzeyen hiçbir şeyin oyma resmini yapmayacaksın. yukarıda göklerde, aşağıda yerde veya yerin altındaki sularda. Bu tanrılara boyun eğmeyecek ve onlara hizmet etmeyeceksin; çünkü ben, Tanrın Rab, kıskanç bir Tanrıyım, babaların suçlarını çocuklar üzerinde, benden nefret edenlerin üçüncü ve dördüncü kuşaklarına cezalandırıyorum.		
ve beni seven ve emirlerime uyanlara bininci nesile merhamet ediyorum.		
Boşuna söylemeyeceksin alma... çünkü Rabbim izin vermeyecek Söзlerini boşuna söyleyen kimseye cezasızlık isim.	Boşuna söylemeyeceksin Tanrın Rab'bin kutsal adını, Tanrın Rab'bin adını ağzına isim boşuna.	
Şabat gününü hatırla gününü tutacaksınız.	Pazar günlerini kutlamak ve onu onu kutsallaştır...	kutsal kılmak için Şabat koruma partileri.

Kaynak: Katolik Kilisesi İlmihali, Vatikan Tipik Baskısı, s. 539 (vurgu eklenmiştir).

İncil'de cumartesi gününün dinlenme günü olduğu öğretisinin aksine, papa Pazar gününün bir yükümlülük günü olarak kutlanmasını öğretir. "ve yıkıma gidiyor" (Va. 17:11).

Deccal'i ve onun öğretilerini takip eden herkes kaybolacaktır. Ancak dünya, hatanın Şabat'ı titizlikle tutanlarda olduğunu anlayacaktır. Takip edecek

Papa'nın Kutsal Yazılardaki hakikate olan sevgisi olmadığı için. İsa şöyle dedi: "Kutsal Yazıları araştırın, çünkü onlarda sonsuz yaşama sahip olduğunuzu düşünebilirsiniz" (Yuhanna 5:39). Onu insanların öğretilerine bırakanlar, hatanın işleyişine kapılacaklardır. O zamanlar dünyanın kurtarıcısı olarak görülen Papa'nın öğretilerini kabul etmeyenlere karşı büyük bir öfke yaşanacak! O zaman dünya iki sınıfa ayrılacak :

1 - Canavara tapanlar ezici çoğunlukta olacak

2 - Tanrı'nın emirlerini yerine getirenler (Va. 14:12).

Tanrı, insanlığın ebedi mahvolmasını önlemek amacıyla, beşinci borazandan hemen önce şu uyarıyı gönderecektir: "Göklerin ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle şöyle dediğini duydum: Vay, vay, vay gökte yaşayanların. toprak! Üç meleğin henüz çalmayan diğer borazan sesleri yüzünden" (Va. 8:13). İncil'in diğer versiyonlarında da görüldüğü gibi bu kartal veya meleği, son üç borazan sesiyle eş zamanlı olarak verilen mesajları getiren üç melek takip eder. Cennetin günahkarlara gönderdiği son daveti temsil ediyorlar:

"Ve başka bir meleğin göğün ortasında uçtuğunu gördüm ve onun yeryüzünde yaşayanlara, her millete, akrabaya, dile ve halka duyurmak üzere sonsuz bir müjdesi vardı ve yüksek sesle şöyle diyordu: Korku Tanrım ve ona yücelik ver; çünkü O'nun hüküm saati geldi; ve göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapın.

Onu takip eden ikinci bir melek şöyle dedi: Büyük Babil düştü, düştü; uluslar onun zinasının gazabının şarabını içsinler.

Ve onları takip eden üçüncü bir melek yüksek sesle şöyle dedi: Eğer bir kimse canavara ve onun heykeline taparsa ve onun işaretini alnına veya eline alırsa, o da hazırlanmış olan Allah'ın gazabı şarabından içecek. karışım olmadan, O'nun gazabının kabında; ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle azap görecek. Onun azabının dumanı sonsuza kadar uzar; ve canavara ve onun heykeline tapınanlar ve onun isminin işaretini kabul edenler gece gündüz rahat edemezler. İşte Tanrı'nın emirlerini ve İsa'nın imanını tutan azizlerin azmi." (Va. 14:6-12). Bu üç mesajın vaaz edilmesinden sonra, Yuhanna tarafından görülen bir sonraki sahne, Mesih'in Cennetin bulutlarına ikinci geliyordu: "Ve baktım ve beyaz bir bulut gördüm ve Oğul gibi bulutun üzerinde oturan biri İnsanoğlunun başında altın bir taç, elinde ise keskin bir orak vardı" (Vah.

14:14). Dolayısıyla üç meleğin mesajının yeryüzünde yaşayanlara gönderilen son mesaj olduğunu anlıyoruz. Canavarın ve dünyanın krallarının kutsallara zulmeteceği bir zamanda, bu duyuru maksimum güçle duyurulacak. Ruh'un gücüyle dolu olan bunlar, son mesajı yüksek sesle duyuracaklar . Bu önemli mesajlar hakkında daha sonraki bölümlerde daha fazla tartışacağız.

- Ahlaki Karanlığın Ortasındaki Aydınlık ve Çekirge Saldırısı

"Beşinci melek borazanını çaldı ve ben gökten yere düşen bir yıldız gördüm; ve kendisine dipsiz kuyunun anahtarı verildi. Ve dipsiz kuyuyu açtı ve çukurdan büyük bir fıryandan çıkan duman gibi duman yükseldi; kuyunun dumanıyla güneş ve hava karardı. Karadaki dumanın içinden çekirgeler çıktı; ve onlara güç verildi, çünkü

kara akreplerinin sahip olduğu şey. Onlara, ülkedeki çimenlere, yeşilliklere ve ağaçlara zarar vermemeleri, yalnızca alınlarında Tanrı'nın mührü bulunmayan adamlara zarar vermeleri söylendi. Onları öldürmelerine değil, beş ay boyunca onlara eziyet etmelerine izin verildi. Ve onun azabı, akrebin insana çarptığı zaman verdiği azap gibiydi. O günlerde insanlar ölümü arayacaklar ama bulamayacaklar; Ölmeyi arzulayacaklar ve ölüm onlardan kaçacak." (Va. 9:1-6).

Uçurum kelimesi aynı zamanda birçok iblisin bulunduğu yeri de temsil eder. Gadaralı adamı sahiplenilen melekler " onları uçuruma göndermemesi için O'na [İsa'ya] yalvardılar " (Luka 8:31). Kıyamet peygamberi, uçurum açılınca içinden birçok çekirge çıktığını gördü. Ancak böceğin davranışına sahip değillerdi: "Onlara, yerin otlarına, hiçbir sebze, hiçbir ağaca zarar vermemeleri, sadece insanlara zarar vermemeleri söylendi". Erkekler eziyet ettiler . Daha sonra Yuhanna, onların "üzzerlerinde bir kralın, uçurumun meleğinin bulunduğunu; İbranice dilinde adı Abaddon, Yunanca Apollyon idi" (Va. 9:11). Biri İbranice, diğeri Yunanca olan iki terim "yok edici" anlamına geliyor. Uçurumun yok edici meleği Şeytan'dır . Çekirgeler onu kral olarak seçmişlerdi. O zaman onlar kimdi? Sembolün diğer anlamları arasında çekirge "şeytanları" temsil etmektedir. Onların kralları Şeytan'dır. John uçurumun açıldığı ve insanlara eziyet etme işlerini yapmak için kalabalıklar halinde dışarı çıktıkları anı gördü. Luka, cinlerin ele geçirdiği insanlardan söz ederek, "onların kirli ruhlar tarafından işkenceye maruz kaldıklarını" söylüyor (Luka 6:18). Eziyet etmek "sahip olmaktır". Bu süre zarfında benzeri görülmemiş sayıda mülke tanık olunacak. İncil'deki kayıt, iblislerin neden olduğu eziyetin akreplerinkine benzer olduğunu söylüyor . Sokulan insan vakalarının neredeyse %100'ünde tıp tarafından gözlemlenen belirtiler, ıstırabın eşlik ettiği yoğun ağrıdır:

"Yanan, batan veya zonklayan ağrının şiddeti palpasyonla artar ve etkilenen uzuvun köküne yayılabilir." Kaynak: CUPO P; AZEVEDO-MARQUES MM & HERING SE. Zehirli hayvanların neden olduğu kazalar: Akrepler ve örümcekler. Medicina, Ribeirão Preto, 36: 490-497, Nisan/Aralık. 2003.

İblisler kurbanlarında bu rahatsızlığa neden olurlar. Kıyamet aynı zamanda insanların, acı ve ıstırap içinde ölmek istemelerine rağmen, iblislerin eyleminin kurbanı olarak ölmeyeceklerini de bildirir: O günlerde insanlar ölümü arayacak ve bulamayacak; Ölmeyi arzulayacaklar ve ölüm onlardan kaçacak. İncil'deki anlatımla örtüşen tıp, akrep sokmasının ölümcül olma ihtimalinin düşük olduğunu belirtiyor. Örneğin, yukarıda alıntılanan aynı kaynakta aşağıdakilerden bahsedilmektedir:

"1982'den 2000'e kadar, akrep ısırıklarının kurbanı olan HC-FMRP - USP Acil Durum Birimi ile birlikte çalışan Ribeirão Preto Zehir Kontrol Merkezine 9.228 hasta kaydedildi ." (vurgu eklendi). Bunlardan yalnızca 7'sinde ölüm gözlemlendi; bu da her bin vakada birden azdı.

Peygamberlik bize ilgi çekici şu sözleri sunuyor: "Buna izin verilmişti" (Va. 9:8). İsa cinlerin insanlar üzerinde güç sahibi olmasına neden izin verdi? Bu neden daha önce değil de o zamanda olacak? Bu, büyük kurtuluş planının daha iyi anlaşılmasıyla anlaşılabilir.

İsa aramızda yaşamak için bu dünyaya geldiğinde, karanlığın krallığı harekete geçti. Şeytan yaklaşık dört bin yıl boyunca "bu dünyanın prensi" olarak hüküm sürmüştü ve Mesih'in en sadık takipçilerini bile mağlup etmişti. İlyas ve Musa bile

Hayatlarının belirli anlarında ayartıcının hilelerine kurban gittiler. Hayatının sonunda Musa, Tanrı'nın istediği gibi kayaya su getirmesini söylemek yerine kayaya vurma isteğine boyun eğdi. Düşmanın kışkırtmalarına ve İsraili kalabalığın gazabına boyun eğdi. İlyas, Baal'in dört yüz elli peygamberinin önünde imanla tek başına kaldığı Karmel'de elde ettiği büyük zaferden sonra zayıfladı. Kraliçe Jezebel'in onu öldürmeye yemin ettiğini duyunca hayatından korkarak çöle koştu. Ancak, Tanrı'ya olan itaati ve teslimiyeti sayesinde Şeytan'ın hilelerini yenen, gerçeğin savunucusu olan İsa vardı. Üç kez çölde ve hayatının geri kalanı boyunca sayısız kez O'nu ayarttı, ancak birbiri ardına geri püskürtüldü.

Bizim gibi bir adam olan İsa, imanla ve duayla sebat etti ve hizmetinin sonunda şunu söyleyebildi: "Bu dünyanın prensi geldi ve bende hiçbir şey yok" (Yuhanna 14:30).

Her ne kadar Şeytan, İsa'yı hayatı boyunca baştan çıkarsa da, müjdelere göre, O'nun çabaları, üç buçuk yıllık hizmeti sırasında en yoğun olduğu dönemdi. İsa çocuk ve genç bir adamken "bilgeliği ve boyu arttı, Tanrı ve insan nezdinde lütuf kazandı" (Luka 2:52). O'nun tüm fiziksel ve zihinsel yetenekleri tam olarak gelişmemişken, Şeytan O'nu ancak kendi gelişim derecesine göre ayartabilirdi. Örneğin üç yaşındaki bir çocuğu zina yapmaya kışkırtmanın hiçbir anlamı yok. Ancak İsa vaftiz edilmek üzere Vaftizci Yahya'nın huzuruna çıktığında, yetilerinin tüm gücüyle yetişkin bir adamdı. Sudan çıktığında Kutsal Ruh'la vaftiz edildi. Sonra, "İsa, İblis tarafından ayartılmak üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü" (Mt. 4:1). Bu durumda düşman sizi kısıtlamadan baştan çıkarmak için yaklaşıyor. Bütün gücünü O'na karşı kullanabildi ama mağlup oldu. Bu onun öfkeyle dolmasına neden oldu ve krallığını kurmak için umutsuz bir çaba içinde, iblislerine her zamankinden daha sık bir şekilde insanları ele geçirmelerini emretti. Mesih'i yenemedim ama O'nun egemenliğinin kapısını açan zavallı ruhlara acı çektirerek O'nun kalbini incitmek istedim. Eski Ahit'in tamamında, İsa'nın üç yıllık hizmeti sırasında meydana gelenlerle karşılaştırılabilecek sayıda şeytani mülkiyet yoktur. Kenanlı kadının kızı (Mt. 15:21), genç deli (Mt. 17:15-18), şeytani Gadarlı (Luka 8:26-30) Kurtarıcı tarafından serbest bırakılan birçok cinliden bazılarıydı.

İsa göğe yükseldiğinden beri, dünya bir daha asla düşmanın ve onun kötü meleklerinin birden fazla mülkte böyle bir tezahürüne tanık olmadı. Bu şekilde, Mesih'i yenmenin imkansızlığıyla karşı karşıya kalan düşman ve cinlerinin özdenetimlerini kaybetmeleri ve umutsuz önlemlere başvurmaları nedeniyle ne olduğunu anlıyoruz. Ancak Vahiy, sonun zamanında Mesih'in karakterinin kilisede yeniden ortaya çıkacağını ortaya koyuyor. "Ve baktım ve işte, Kuzu... ve O'nunla birlikte yüz kırk dört bin kişi Kuzu'nun gittiği her yerde onu takip ediyorlar.

...

Bunlar insanlar arasından satın alınanlardır... Tanrı'nın tahtı önünde suçsuzdurlar" (Va. 14:1, 4). Not: suçsuzdur, İsa gibi. "Olmuş olan, olacak olandır" (Vaiz 1:9). Kilise, üyelerinin karakterinde ve işlerinde Mesih'i yeniden ürettiğinde, Şeytan ve meleklerinin Mesih'e karşı eylemi de kiliseye karşı yeniden üretilecektir. O zaman İsa'nın zamanından bu yana görülmemiş miktarda mülkün olmasını bekleyebiliriz.

Her iki taraf da, yani İsa ve Şeytan'ın orduları, maksimum güçle hareket edecek. Bir yandan düşman yukarıda bahsedilen işi yapmaya çalışacak, diğer yandan Tanrı'nın azizleri ayartıcının saldırılarına direnecek. Tanrı'nın Ruh'uyla dolu olarak, İsa'nın işlerini yapacaklar, zavallı kurbanlarından eziyet veren cinleri kovacaklar ve

onların sebep olduğu acı ve ıstırapı hafifletmek. İsa'nın hizmeti yeryüzünde O'nun kilisesi tarafından çoğaltılacaktır. Onun şu sözleri gerçekleşecek: "Bana iman eden de benim yaptığım işleri yapacak ve bunlardan daha büyük işler yapacak, çünkü ben Babama gidiyorum" (Yuhanna 14:12). Ancak Kutsal Kitap bizi, gerçekleştirilen mucizelerin ilahi gücün tezahürünün kesin bir kanıtı olmayacağına inandırıyor. Şeytan da ajanları aracılığıyla şifalar verecektir. "Sahte Mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar; öyle ki, mümkün olsaydı seçilmişleri bile aldatacaklar" (Mt. 24:24). Yanlış doğrudan ancak Kutsal Kitap aracılığıyla ayırt edebiliriz. Beşinci borazanda bahsedilen Tanrı'nın koruma işaretinin ne olduğunu düşündüğümüzde bu açıkça ortaya çıkıyor.

- Koruma İşareti

Beşinci borazan, cinlerin Tanrı'nın azizleri üzerinde hiçbir nüfuzunun olmayacağını, çünkü onlarda Tanrı'nın mührünün bulunduğunu gösteriyor: "Onlara, yerin otlarına, hiçbir yeşil şeye veya hiçbir ağaca zarar vermemeleri söylendi; alınlarında Allah'ın mührü yoktur ." Kutsal Kitabın diğer versiyonlarında "mühür" kelimesi yerine "işaret" vardır:

"Ve onlara, yerin otlarına, hiçbir yeşil şeye veya hiçbir ağaca zarar vermemeleri, yalnızca alınlarında Tanrı'nın işareti olmayan adamlara zarar vermeleri söylendi ." (Uygulama.

9:4 - Gözden Geçirilmiş ve Düzeltilmiş Amerikan Versiyonu).

Kutsal Kitap Şabat'ı Tanrı ile halkı arasında bir işaret olarak sunar: "Onlara Şabat günlerimi de verdim ki, benimle onlar arasında bir belirti olsun, kendilerini kutsallaştıran Rab olduğumu bilsinler" (Ez. 20) : 12). Bu zamanda cinlerin gücünden korunacak olan insanlar Şabat'ın koruyucuları olacak. Allah onları özel bir şekilde muhafaza edecektir. İsrailoğullarının Mısır'da geçirdiği son gece olan o unutulmaz gece gibi olacak. Tanrı, yok edici meleğin insanlardan hayvanlara kadar tüm ilk doğanlara zarar vereceğini duyurdu. Bu nedenle bir koruma işareti koydu: Öldürülen Kuzu'nun kanının kapı direklerine aktarılması gerekiyordu. Melek bu işareti görünce evin üzerinden geçer ve eve girmezdi. Aksi halde yani herhangi bir belirti olmazsa ilk doğan ölürdü. Dolayısıyla "geçmek" anlamına gelen hazırlık törenine gönderme yapan "Paskalya" kutlaması ortaya çıktı. Benzer şekilde, cin yok edicileri de Şabat'ı tutan azizlerin bedenlerine sahip olmalarına izin verilmediğinden, onları "geçmek" zorunda kalacaklar. Geçmişte olduğu gibi, helak eden meleklerle pazarlık imkânı kalmayacaktır. İşareti taşımayan hiçbir mazereti, o gün günah işleyeni serbest bırakmayacak.

İtaat korumanın tek garantisidir.

Gördüğümüz gibi "mühür" veya "işaret" kelimesi dördüncü emrin Sebt Günü ile yakından ilişkili olsa da, daha da geniş bir anlama sahiptir. Kutsal Kitap, bir kişinin bir emri yerine getirebilmesi için bunların hepsine uyması gerektiğini, aksi takdirde hiçbir emri yerine getirmemiş sayılacağını bildirir. "Çünkü yasanın tamamını yerine getiren ve bir noktada tökezleyen kişi, her şeyden suçlu olmuştur. Çünkü, "Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. (Yakup 2:10). Dolayısıyla Şabat'a uyanların aslında Tanrı'nın tüm emirlerini yerine getireceklerini anlıyoruz.

Onlar, Mesih'in gücü aracılığıyla yasayı özetleyen ilkeleri uygulamaya koyan insanlar olacak: Tanrı'ya ve komşuya duyulan sevgi. Kutsal Kitap bunu başka bir pasajda da doğrular: "Sağlam

Tanrı'nın temeli şu mührü taşıyarak duruyor: Rab Kendini biliyor ve: Rab'bin adını anan herkes kötülükten uzak dursun " (II Tim. 2:19).

Bugün, başta Şabat olmak üzere Tanrı'nın emirlerini yerine getirmeyen birçok kişi, kendilerini cinlerin gücünden arınmış olarak tanıtıyor ve Tanrı'dan onları kovmak için özel bir güç aldıklarını iddia ediyor. Ancak Kıyamet, yalnızca emirleri yerine getirenlerin bu ayrıcalığa sahip olacağını beyan eder. Bugün kendilerine şeytan kovucu diyenlerin çoğu aslında Tanrı'nın hizmetkarları değildir, fakat Elçilerin İşleri zamanındaki büyücü Elymas gibi (Elçilerin İşleri 13:8) insanları aldatırlar. Yakında Rab'be hizmet edenler ile O'na hizmet etmeyenler arasındaki fark netleşecektir. Beşinci borazan çalındığında, gerçekleştirilen mucizeler aracılığıyla değil, Şabat emrine itaat yoluyla her kişinin hangi tarafta olduğunu belirlemek mümkün olacaktır. Bu zamanda, azizlerin güçlü vaazları aracılığıyla, herkesin vicdanı dördüncü emrin önemi konusunda açıklığa kavuşturulacak ve yalnızca Yehova'ya karşı açık isyan yoluyla O'na itaat etmeyi reddedebilecekler. Dolayısıyla bu konudaki pozisyonunuz kaderinizi belirleyecek. Gördüğümüz gibi, nihai kararı korkunç bir din çatışmasının ortasında verilecek. Tanrı'ya sadık olanlar, yeni dünya yasa ve düzeninin düşmanları arasında sınıflandırılacak. Mahkemelerde yalan yere itham edilecekler, haksızlığa uğrayacaklar, şehit edilecekler. Toplumdan uzaklaştırılacaklar ve alım-satım yapmaları engellenecek (Va. 13:16, 17). Öğrencileri için dua eden İsa şöyle dedi: "Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan olmadıkları için dünya da onlardan nefret ediyordu" (Yuhanna 17:14). O zaman bu sözler ne kadar doğru olacaktır! Ancak Tanrı, halkını unutmayacaktır. Eğer olayların insafına bırakılırsa çok çabuk ezilirdi. Ancak Tanrı, üçüncü meleğin mesajını vaaz etme işinin engellenmemesi için, kötülerin dikkatini dağıtacak başka zorluklara izin verecektir. Böylece Kutsal Yazı yerine gelecektir: "O günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı; ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak" (Mt. 24:22). Kötüler dikkatlerini başka bir soruna yöneltecekleri için zulüm hafifleyecek. Bu, beşinci borazandaki sembollerle ilgilidir ve bunu aşağıda ele alacağız.

- Bir savaş senaryosu

İncil'de birden fazla anlamı olan birçok sembol vardır. Örnek olarak "ejderhayı" gösteriyoruz. İlk olarak, Şeytan'ı temsil eder: "ve İblis ve Şeytan adı verilen o eski yılan olan ejderha kovuldu" (Va. 12:9). Ancak aynı

zamanda İsa'nın hayatına kastetmek için kullandığı pagan Roma krallığını da simgeliyor:

"Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu, böylece kadın doğurduğunda oğlunu yutabilirdi. Ve bir oğul doğurdu... ve kadın çöle kaçtı" (Vah.

12:4-6). Bu durumda kadın Meryem, Oğul ise İsa Mesih'tir. Bu sözler, pagan Roma Kralı Herodes'in, İsa'nın Beytullahim'de doğduğunu duyduktan sonra iki yaşında ve daha küçük tüm erkek çocuklarını öldürtmesiyle yerine geldi. Daha sonra Yusuf'a bir meleğ gönderildi ve çocuğun hayatını kurtarmak için ona kaçmasını emretti. Meryem ve İsa ile birlikte Mısır'ın çöl ülkesine gitti. İncil'de diğer birçok sembolün birden fazla anlamı vardır. Bunların arasında çekirgeler de var. Bir yandan iblisleri temsil etseler de diğer yandan yıkıcı eylemler gerçekleştiren orduları temsil ediyorlar. Peygamber Joel bu bolden şu anlamla bahseder: "Ve üzerinize gönderdiğim büyük ordumu , çekirgenin, pamukçuk kurduunun, pirenin ve oruganın tükettiği yılları size geri vereceğim " (Jl. 2:25). Hakimler kitabında Doğu kabilelerinin orduları özel bir şekilde şu sembolle tanımlanıyordu:

İsrail ekim yaparken Midyanlılar ile Amalekliler ortaya çıktı; Doğudan gelenler de ona karşı çıktılar . Ve tarlada onlara karşı çıktılar ve Gazze'ye gelinceye kadar yeni memleketi yok ettiler ve İsrail'de ne koyun, ne öküz, ne de eşek bıraktılar. Çünkü sığırlarıyla ve çadırlarıyla birlikte yukarı çıktılar; Çekirgeler gibi o kadar çok geldiler ki, ne kendileri ne de develeri sayılamazdı; ve onu yok etmek için ülkeye girdiler" (Hakimler 6:3-5). "Doğudan gelenler", İbrahim'in ilk oğlu İsmail'in torunları olduklarını iddia eden, günümüzün Arapları olan sözde "Arap kabileleri"ydi.

Beşinci borazan, çekirgelerin Tanrı'nın mührünü taşımayanlara karşı saldırgan eylemini temsil ediyor . Bu kehanetin geçmişte kısmen gerçekleşmesi Araplar tarafından gerçekleştirildi. Orta Çağ'da, Tanrı'nın azizleri, neredeyse tüm Avrupa'da papanın güçleri tarafından zulme uğradı ve Engizisyonun korkunç mahkemesine sürüklendi. Ve aynı zamanda Allah Arapları aracı olarak kullandı. Ekinleri yok eden çekirge bulutlarının yaptığına benzer yıkıcı saldırılar gerçekleştirdiler ve bu da zulmün, Azizlerin dikkatini geçici olarak kendi topraklarını savunma meselesine yöneltmesine neden oldu. Böylece zulüm günleri kısaldı. Eğer Müslüman Araplar olmasaydı o dönemde gelişen Protestan reformu tamamen yerle bir olacaktı. Vahiy 9'daki kehanet şu şekilde yerine geldi:

1 – Papa'nın güçleri Pazar gününün koruyucularıydı, bu nedenle Tanrı'nın mührü onlarda yoktu.

2 – "çekirgeler" tarafından temsil edilen Arapların saldırısına uğradılar. Saldırıya uğramalarına rağmen yok edilmediler; bu da kehanetin anlatımıyla örtüşüyor: "Onlara onları öldürmelerine değil,... onlara eziyet etmelerine izin verildi" (Va. 9:5).

3 – Hikaye, Arapların askeri eylemlerinde Protestan reformuna inananları taciz etmediklerini anlatıyor. Bu, beşinci borazandaki şu sözleri yerine getiriyor: "Onlara, ülkenin otlarına zarar vermemeleri söylendi... ancak yalnızca alınlarında Tanrı'nın işareti olmayan insanlara zarar vermeleri söylendi" (Va. 9:4). Reformcular korunurken Papistler saldırıya uğradı.

Tarih, kehanetin belirlenen zamanda yerine geldiğini doğruluyor. İncil'e göre çekirgeler, Tanrı'nın işaretini taşımayanlara "beş ay" boyunca eziyet etmek için veriliyordu. Kutsal Yazılarda bahsedilen aylar bizim takvimimizle aynı sayıda gün içermez. Yaratılış, beş ayın tam olarak yüz elli güne eşit olduğunu bildiriyor . (Yaratılış 7:11; 8:3, 4). Beşinci borazan gibi sembollerle vahyedilen kehanetler, zamanın sembolik bir şekilde yorumlanmasına da olanak sağlar. Daniel anahtarı veriyor: "ve günlerin, yani yılların sonunda" (Dn. 11:13, American King James Version). Bu nedenle her gün bir yıla eşittir. Beş ay yüz elli yıla tekabül etmektedir. Hikaye şöyle devam ediyor: "Sarazenlere (Müslümanlara) Doğu Roma İmparatorluğu'na 150 yıl boyunca 'eziyet etme' yetkisi verildi , ancak onları 'öldürme', yani fethetmeme yetkisi verildi. 150 yıl, üzerlerinde bir 'kral'ın olduğu dönemden başlayacaktı . Bu, 11. ayette anlaşılmalıdır: 'Ve üzerlerinde uçurumun meleği olan bir kral vardı; İbranice'de adı Abaddon'du ve Yunanca'da Apollyon'du (Ap.

9:11). Atasözleri kitabı şöyle der: 'Çekirgelerin kralı yoktur ama yine de

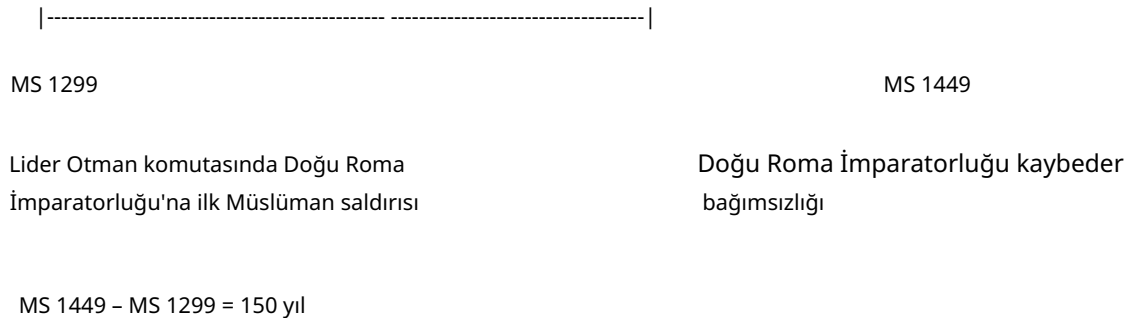
saflarda ilerlerler" (Pv. 30:27). Örneğin, Müslüman işgalcilerin "çekirgeleri", emirlerine uydukları bir lidere sahip olduklarından, yıkıcı işlerde oldukça örgütlüydüler.

Muhammed'in ölümünden sonraki yüzlerce yıl boyunca takipçileri, herhangi bir kral veya merkezi hükümet olmaksızın çeşitli grup ve hiziplere bölündü. Ancak 13. yüzyılın sonlarına doğru Osmanlı, Osmanlı İmparatorluğu olarak bilinen organize bir hükümet kurdu. 'Uçurumun meleği', Yunanca 'haberci' veya 'bakan' anlamına gelen kelime anlamında 'melek' olarak adlandırılır. Sultan, Müslüman dininin başbakanı oldu. İbranice 'Abadon' ve Yunanca 'Apoliom' isimleri 'yok eden' anlamına geliyor. Bu her zaman Osmanlı valilerinin karakteri olmuştur.

Samimi İncil öğrencileri 150 yıl önce bu kehanetin gerçekleşmesini araştırdılar ve Müslümanların ilk 'kral'ı olan Osman'ın ilk saldırısını MS 1299'da Doğu Roma İmparatorluğu'nun medeni dünyasına 'eziyet etmek' için yaptığını buldular. Bu kehanet öğrencileri, Edward Gibbons'ın saldırının o yılın 27 Temmuz'unda gerçekleştiğine dair olumlu beyanına güvendiler. Tarih bize, 1299'dan 1499'a kadar, tam 150 yıl boyunca aralıklı saldırılarla, tam anlamıyla hakimiyet kurmadan savaş sürdürdüklerini söylüyor. Sonra büyük bir değişiklik geldi.

Doğu Roma'nın imparatorları, yakında bağımsızlıklarını kaybedecekleri herkes için netleşene kadar giderek zayıfladı ve yozlaştı. İmparator John 31 Ekim 1448'de öldüğünde, kardeşleri Ocak 1449'da ağabeylerini yeni imparator olarak taçlandırmak üzere Türk Sultanı II. Murad'dan alçakgönüllülükle izin istediler. Türkiye'nin bağımsızlığının sona erdiğinin farkına vardılar." (Vahiy'deki İncil, sayfa 62, 63 – Robert J Wieland)

- Beş aylık çekirge saldırısına geçmişteki uyum:

Şimdiki tarih, bu Kutsal Yazının yeni bir gerçekleşmesi ihtimaliyle karşı karşıya olduğumuzu gösteriyor. Batılı ülkeler dünyadaki terör eylemleri nedeniyle Müslümanları suçlamakla meşgul. 11 Eylül'ün sorumlusu El Kaide örgütü tarafından resmen onların üzerine atılıyor. Artık bağımsız medya, "El Kaide'nin bir paravan örgüt olduğunu, 11 Eylül'ün de Amerikalıların iddia ettiği gibi "bir iç mesele" olduğunu gösteren birçok belge sundu. Dolayısıyla Müslümanların ABD ve onun karşısında boşulmaları gerektiği anlaşılacaktır.

Bunun sonucunda maruz kaldıkları asılsız suçlamalar ve saldırılar nedeniyle müttefiklerimiz. Bu nedenle İran cumhurbaşkanının iktidara karşı sert açıklamalar yapması şaşırtıcı değil. Bu çatışmada Katolik Avrupa ABD'nin müttefiki olarak karşımıza çıkıyor. Dolayısıyla Katoliklerle Müslümanlar arasında gerginlik olduğunu görüyoruz. Geçmişin senaryosu yeniden şekilleniyor. Kutsal Kitap şöyle der: "Oydu, olacak olan budur; ve ne yapıldıysa, yine yapılacaktır; öyle ki güneşin altında yeni bir şey kalmasın" (Vaiz 1:9). 12. yüzyıl Müslümanları gibi Müslüman ülkelerin de onları Batı düşmanlarına karşı haçlı seferine kışkırtacak ortak bir lideri yok. Ancak, ortaya çıktığı anda Vahiy 9'daki kehanetteki "kralı" olan çekirgeler gibi saldırıya geçecekler. Vahiy, çekirgelerin öldürme değil, eziyet etme gücünün olacağını belirtiyor. Bu, Müslümanların savaşı kazanamayacağı, sözde Hıristiyan milletleri terörize edecek şiddetli saldırılara girişeceği anlamına geliyor. Bunlarda, emirleri tutanlara zulmetme ve öldürme işleriyle meşgul olanlar, kendilerini kritik bir durumda bulacaklar; acil duruma müdahale etmek ve topraklarını savunmak için odak noktalarını başka yöne çevirmek zorunda kalacaklar. Böylece zulüm hafifleyecek ve son mesajı tebliğ etme işinin devam etmesine engel olunmayacaktır. Bir bakıma peygamberlik çekirgesi rolünü yerine getiren Müslümanlar, Allah'ın halkının geçeceği sıkıntı günlerini "kısaltmak" için Allah'ın elinde birer araç olacaklardır.

(Mat. 24:24). Kehanetin söylediği gibi, Müslümanlar emirleri yerine getirenlere ayrıcalıklı davranacaklardır: "Onlara yeryüzündeki çimenlere zarar vermemeleri söylendi... ancak yalnızca alınlarında Tanrı'nın işareti olmayan insanlara zarar vermeleri söylendi" (Vah. 9:4).

Vahiy 9'daki kehanetin yeniden gerçekleşeceğini düşünürsek, Müslümanların gelecekteki bu eyleminin sınırlı bir süreye sahip olduğunu anlıyoruz: 150 gün. İsa'nın geri dönüşünü göreceğiz son nesilde, zamanın sonunda olduğumuz için bunların artık yılları temsil eden günler olmadığını unutmayın. Bunlar, savaşın görüleceği gerçek günler, yaklaşık beş ay olacak. Onlardan sonra gökten sondan bir önceki uyarı yeryüzüne gönderilecek.

Bölüm 8 – Altıncı melek borazanını çaldı...

dört melek serbest bırakıldı

"Altıncı melek borazanını çaldı; ve Allah'ın önündeki altın sunağın dört boynuzundan, elinde borazan olan altıncı meleğe şöyle söyleyen bir ses duydum: Büyük Fırat nehrinin yanında bağlı olan dört meleği serbest bırak. Ve insanların üçte birini öldürmek için o saat, gün, ay ve yıl için hazırlanmış olan dört melek serbest bırakıldı. Şövalye ordularının sayısı iki yüz milyondur; ve numaralarını duydum. Ve bu görüntüde atları böyle gördüm: üzerlerinde oturanların göğüs zırhları ateşten, sümbülden ve kükürttendi; Atların başları aslan başlarına benziyordu; ve ağızlarından ateş, duman ve kükürt çıktı. İnsanların üçte biri bu üç beladan, yani ağızlarından çıkan ateş, duman ve kükürtten öldü. Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındaydı. Çünkü kuyrukları yılan gibiydi, başları vardı ve onlarla zarar veriyorlardı. Bu belalardan ölmeyen diğer adamlar, elleriyle yaptıklarından tövbe etmediler; cinlere ve göremedikleri altın, gümüş, bronz, taş ve ahşap putlara tapmayı bırakmadılar. , ne duyuyor ne de yürüyor. Ayrıca

Cinayetlerinden, büyücülüklerinden, fuhuşlarından ve hırsızlıklarından tövbe etmediler” (Va. 9:13-21).

Altın sunak

Tanrı Musa'ya bir tapınak inşa etmesini ve içine buhur yakmak için altın bir sunak yerleştirmesini emretti. "Buhur yakmak için bir sunak yapacaksın... onu saf altınla kaplayacaksın... ve sunağı tanıklık sandığının yanındaki perdenin önüne koyacaksın" (Çık. 30:1, 3, 6). Her ikisi de birer semboldü, "Musa'nın çadırı inşa etmek üzereyken ilahi olarak uyarıldığı gibi, göksel şeylerin figürü ve gölgesi idi; çünkü ona, 'Bak, dağda sana gösterilen örneğe göre yap' denildi" (İbraniler 8:5). İbranilerin kutsal alanı göksel olanın bir kopyasıydı. "Çünkü Mesih, gerçek olanın örneği olan elle yapılmış tapınağa değil, bizzat göğe girdi." Mesih "gökte, Majestelerinin tahtının sağında oturmaktadır" ve "insanın değil, Rabbin kurduğu kutsal yerin ve gerçek çadırın bakanı" vardır (İbraniler 9:24; 8:1). , 2). Kutsal alan bir perdeyle ayrılmış iki bölmeye bölünmüştü: "Çadır hazırlandı... içinde şamdan, masa ve ekmek vardı; buraya kutsal yer denir; ama ikinci perdenin arkasında kutsalların kutsalı denilen çadır vardı" (İbr. 9:2, 3).

Şekil – Kutsal (sağda, rahibin olduğu yer) ve en kutsal (solda) yerler

Kutsal bölmedeki mobilyalar arasında, onu en kutsal yerden ayıran perdenin yanında yer alan tütsü sunağı da vardı. Tanrı Musa'ya şöyle dedi: "Sunağı, tanıklık sandığının yanındaki perdenin önüne koyacaksın" (Çık. 31:6). Yuhanna, gerçek mabette bulunan altın sunakla ilgili bir görünüm gördü. Şunları bildirdi: "Tanrı'nın önündeki altın sunağın dört köşesinden gelen bir ses duydum" (Va. 9:13). Bu orada hizmet eden birinin sesiydi. Musa'nın tapınağında, yalnızca rahipler kutsal alanda hizmet edebilirdi ve burada bizim için cennette aracılık eden gerçek Baş Rahip olan Mesih'i temsil ederlerdi. Pavlus O'ndan söz ederek şöyle diyor: "Gökte, Majestelerinin tahtının sağında oturan, insanın değil, Rab'bin kurduğu kutsal yerin ve gerçek çadırın bakanı olan böyle bir Başkâhinimiz var" (İbraniler 8:1, iki). Yahya'nın sunağın boynuzlarından duyduğu ses, "borazan taşıyan altıncı meleğe şöyle dedi: Büyük Fırat nehrinin yanında bağlı olan dört meleği serbest bırak" diyen Mesih'in sesidir. Ve o saat için hazırlanan dört melek serbest bırakıldı

ve insanların üçte birini öldürmek için gün, ay ve yıl. Şövalye ordularının sayısı iki yüz milyonu; çünkü onların sayısını duydum" (Va. 9:14, 16).

Bu pasajda daha önce görülmemiş bir savaş anlatılıyor. İkinci Dünya Savaşı'nda ölenlerin tümü, bu çatışmaya katılan şövalye ordularının sayısına eşit değil. Tarihin hiçbir döneminde bu kadar büyük bir kalabalık askeri harekate katılmamıştı. Dolayısıyla bu vizyonun tam olarak gerçekleşmesinin gelecekte gerçekleşeceği sonucuna varılmıştır.

Kehanet, savaşacak olan "dört meleğin" "büyük Fırat nehrinde tuzağa düşürüldüğünü" ortaya koyuyor (Va. 9:14). Bu ifade nasıl anlaşılacaktır? Kutsal Kitap cinlerin uçuruma gitmek istemediklerini söyleyerek hapishanelerinin orada olduğunu öne sürer (Luka 8:30, 31). Dolayısıyla bahsedilen yerin aslında iblislerin tuzağa düşürüldüğü bir yeri değil, yıkım yapmak isteyip engellendiği yeri ifade ettiği anlaşılmaktadır. Fırat şu anda Arabistan'da bulunuyor ve Irak'ın büyük bir kısmından geçiyor. İncil metni, Şeytan'ın meleklerinin o bölgede büyük bir savaş başlatmasının engellendiğini öne sürüyor. Bu, bugünkü gerçeği nasıl da yansıtıyor! ABD neredeyse on yıldır İran'ı işgal etme tehdidinde bulunuyor. İran dünyanın en büyük petrol üreticileri arasında yer alıyor. Birçok ülkenin burada çıkarları var.

Uzmanlar, ABD ile İran arasındaki savaşın hızla küresel bir çatışmaya dönüşebileceğini söylüyor. Altıncı trompetin anlatımında böyle bir Savaş öngörülüyor. Ancak kehanet, onun belirtilen zamana kadar gözaltında tutulacağını ortaya koyuyor. Daha sonra İsa dört cinin işlerini yürütmesine izin verecek. Kehanet gözlerimizin önünde gerçekleşti.

"Ve bu görüntüde atları böyle gördüm: üzerlerine oturanların göğüs zırhları ateşten, sümbülden ve kükürttendi; Atların başları aslan başlarına benziyordu; ve ağızlarından ateş, duman ve kükürt çıktı. İnsanların üçte biri bu üç beladan, yani ağızlarından çıkan ateş, duman ve kükürtten öldü. Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındaydı. Çünkü kuyrukları yılan gibiydi, başları vardı ve onlarla zarar veriyorlardı" (Va. 9:17, 19).

João, bildiği unsurları kullanarak tanımladığı savaş aygıtlarını gördü. Zamanında savaşa hazırlanan atlar, düşman mızrak ve kılıçlarından zarar görmemeleri için koruyucu bir örtüyle örtülürdü. Peygambere göre metal kaplı ahir zaman savaş makineleri onlara benziyordu. Bugün biz savaş tanklarını hareket ettiren savaş gemilerine "savaş tankları" diyoruz. Bu anlayış, John'un savaş gemilerinin ağızlarından ateş, duman ve kükürt çıktığını görmesi gerçeğiyle pekiştirildi. Bunlar tank ateşlendiğinde namlusundan çıkar. Ancak bugün (2010) bize bile bu kehanet makineleri son derece modern görünüyor. Bildiğimiz tanklarda mermi (mermi) bir tür borudan - toptan - fırlatılır. Ancak João, mermilerin çıktığı makinenin kafasının geniş olduğunu ve aslana benzediğini gördü. Ve fırlattıkları mermilerin yıkıcı gücü bu kuşaktan olanları bile şaşırtıyor: İnsanların üçte biri bu üç beladan, yani ağızlarından çıkan ateş, duman ve kükürtten öldü. Bu da bunların atom bombası fırlatan nükleer tanklar olabileceğini düşündürüyor. Bazıları bu tür tankların zaten var olduğunu ancak henüz kullanılmadığını söylüyor. Bağımsız gazeteciler bu tür tankların İran'a karşı savaşta kullanılmasına yönelik bir planın bile olduğunu iddia ediyor. Spekülasyona rağmen gerçek şu ki İncil, bu makinelerin dünyadaki insanların üçte birinin ölümüne neden olacağını belirtiyor. Onların olacağı savaş

kullanılması kaos yaratacaktır. İşte Üçüncü Dünya Savaşı olur mu diye soranlara cevabı. Metin evet olduğunu açıkça ortaya koyuyor.

İsa böylesine yıkıcı bir savaşa neden izin verdi?

Yedinci borazan çalınınca Mesih ikinci kez yeryüzüne dönecek. Demek ki altıncı sūr vakti dünya için son fırsattır. Mesih biliyor ki insanoğlu, genel olarak sıkıntıya düştüğünde kaygısını kurtuluşuna ve sonsuz refahına çevirir. Bu nedenle, tam da Kendi kaniyla satın aldığı adamların yukarı bakmasını, O'nu kabul etmesini ve kendilerini kurtarmasını sağlamak amacıyla savaşın gelmesine izin verir. Bunların son zamanlar olduğu göz önüne alındığında, insanları kurtarmak için acilen daha sert bir önlem alması gerekiyor. Oğlunun itaatsizliği nedeniyle çok acı çekmenin eşiğinde olduğunu gören babanın, ıslah için son çare olarak asayı kullanması gibi, Mesih de meleklerle, o ana kadar geride tutulan Şeytan'ın güçlerini serbest bırakmalarını emreder. Sonra milletlerin başlarını savaşa kışkırtacaklar.

Kutsal Kitap metni, altıncı borazan çalındıktan sonra tövbe etmeyenlerin artık tövbe etmeyeceğini anlamamızı sağlar: "Bu belalar tarafından öldürülmeyen diğer insanlar, kendi elleriyle yaptıklarından tövbe etmediler . Cinlere ve göremeyen, duyamayan ve yürüyemeyen altın, gümüş, tunç, taş ve tahtadan yapılmış putlara tapmaktan vazgeçin. Cinayetlerinden, büyücülüklerinden, fuhuşlarından ve hırsızlıklarından da tövbe etmediler."

(Va. 9:20, 21). Bu sınıfın günahları arasında altın, gümüş, tunç, taş ve tahtadan yapılmış putlara tapınmak öne çıkmakta ; görüntüler. Mesih bizi o dönemde onların arasında olmamamız konusunda uyarıyor. Artık pek çok kişinin, oyma heykellere, ya tanrı olarak görerek, ya da sadece tanrısallığın ve azizlerin sembolleri olarak görerek, samimiyetle tapındıkları doğrudur. Bu eyleme yol açan neden ne olursa olsun, Mukaddes Kitap bu uygulamayı mahkûm eder: "Kendine oyma bir heykel, yukarıda göklerde olanın, ya da aşağıda yerde olanın ya da yerde olanın herhangi bir benzerini yapmayacaksın. toprağın altındaki su. Onlara boyun eğmeyecek ve onlara hizmet etmeyeceksin; Çünkü ben, Tanrınız Rab, benden nefret edenlerin babalarının suçunu çocuklarına ve üçüncü ve dördüncü kuşaklara aktaran kışkırtıcı bir Tanrıyım. Beni seven ve emirlerimi yerine getiren binlerce kişiye merhamet edin" (Çık. 20:4-6). Bu uygulamayı halk kilisesinden öğrenen birçok kişi bugün putlara tapanlar arasında yer alıyor. Kutsal Kitap bize, gerçek konusunda aydınlandığımızda Rab'bin bizden Kendisine itaat etmemizi beklediğini öğretir: "Tanrı, cehalet zamanlarını hesaba katmadan, şimdi her yerde tüm insanlara tövbe etmelerini duyuruyor, çünkü O'nun bir günü belirlendi. atadığı adam aracılığıyla dünyayı adaletle yargılayacak; O da O'nu ölümden dirilterek bunu herkese bildirdi" (Elçilerin İşleri 17:30, 31).

Altıncı borazan kaydı bize, hakikat konusunda aydınlandıktan sonra Tanrı'ya isyan ederek ve adaletsizliği sürdürerek herhangi bir kurtuluş güvencesine sahip olmanın boşuna olduğunu gösteriyor. Yeni Yeruşalim'e "kirlenen, iğrençlik ve yalan işleyen hiçbir şey" girmeyecek (Va. 21:27). Mesih'in müjdesi, İncil'in kınadığı kötü işler olan uygulamalara karşı kazanılan zaferi duyurur. Ancak insanın bunu tek başına, yardım almadan yapmasını istemez. "Mesih'in müjdesi, iman eden herkesin kurtuluşunu sağlayan Tanrı'nın gücüdür " (Romalılar 1:16). Müjde, Tanrı'nın insanın kötülüğü bırakıp iyilik yapmasını sağlayacak sonsuz gücünü sunar.

Kabul etmek ya da reddetmek insanın elindedir. Eğer kabul edersen zaten vazgeçme gücüne sahipsin

kötüdür, çünkü müjde Tanrı'nın gücüdür. Eğer onu reddederseniz, ona inanmayı reddederseniz, güce sahip olmayacaksınız.

Altıncı borazan zamanının sonunda kötüler artık tövbe etmeyeceğinden, müjdenin, yeryüzünde yaşayanların tümüne gönderilen son bir davet biçiminde, güçle duyurulması bu süre içinde olmalıdır. Vahiy kaydının sırası tam olarak bu çalışmayı, yani yüksek sesli ağlamayı temsil ediyor. Bu, O'nun yeryüzündeki insanları aracılığıyla ilahi lütfun muhteşem bir tezahürü olacaktır. Savaş tüm şiddetiyle devam ederken, zulüm nedeniyle dünyanın dört bir yanına dağılmış olan Tanrı'nın azizleri, sonunda Mesih'in kendilerine emanet ettiği görevi yerine getirecekler: "Gidin ve bütün ulusları öğrencim olarak yetiştirin" (Mt. 28:19). Kilise barış zamanlarında yapmadığını, sıkıntı zamanlarında yapacaktır.

"Ve krallığın bu müjdesi, bütün uluslara bir tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak, o zaman son gelecektir" (Mt. 24:14). Havariler kilisesinin tarihi tekrarlanacak. "Ve o gün Yeruşalim'deki kiliseye karşı büyük bir zulüm vardı; ve hepsi dağıldılar... Dağınık olanlar, sözü duyurarak her yere gittiler" (Elçilerin İşleri 8:1, 4). Unutulmaz Pentikost bayramında Rab, ruhunu hizmetkarlarının üzerine bol miktarda döktü ve sonuçlar muhteşem oldu. Müjde birkaç on yıl içinde yeryüzündeki tüm insanlara duyurulmuştu (Kol.

1:23). Ve son günlerde daha da bol yağış bekleniyor...

Bölüm 9 - Meleğin Yüksek Çığı

Tanrı, Vahiy'de altıncı borunun gerçekleşmesiyle ilgili ayrıntıları aktarmaya diğerlerinden daha fazla yer ayırdı. İlk dört ayeti açıklamak için altı ayet ayrıldı (Va. 8:7-12). Altıncı neredeyse üç bölümün tamamını hak ediyordu (Ap. 9, 10 ve 11). Hiçbir şeyi tesadüfen yapmaz. İsa, kıyamet borazanlarının sonuncusu olan yedinci borazan çalınca geri dönecektir (I Korintliler 15:51-53; I Selanikliler 4:15-17). Altıncı da ondan hemen önce gelir. Dolayısıyla Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinden önce yeryüzünde yaşayanlar için son fırsat zamanına işaret eder. Bu, asi günahkâr çocuklarını geri almaya istekli, günahlarından tövbe eden ve İsa'ya inanan bir Babanın son sevgi davetidir. Hiçbir samimi Kutsal Kitap öğrencisinin bu dönemde gerçekleşecek önemli olayları gözden kaçırmaması için, altıncı borazan aracılığıyla bunları çok detaylı bir şekilde anlattı. Yaratıcı, lütuf zamanının sonuyla bağlantılı olayları bilmemizi istedi. Bu, hiç kimsenin yanlarından habersiz geçmemesi, ancak çok geç olduğunda uyanması içindi. "Kurtarıcımız Tanrı... herkesin kurtulmasını istiyor" (1 Tim. 2:3, 4).

Önceki bölümde Vahiy kitabının 9. bölümünde anlatılan altıncı borazanın ilk kısmını inceledik. Daha sonra ondan başlayarak devam edeceğiz.

"Ve bulutlara bürünmüş başka bir güçlü meleğin gökten indiğini gördüm; ve başının üstünde göksel kemer vardı ve yüzü güneş gibiydi ve ayakları ateş sütunları gibiydi; elinde açık küçük bir kitap vardı ve sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koydu; ve bir aslanın kükremesi gibi yüksek sesle bağırdı; ve o bağırınca yedi gök gürültüsü kendi seslerini çıkardı. Ve yedi gök gürültüsünün sesi duyulunca, onları yazacaktım, ama gökten şöyle diyen bir ses duydum: Yedi gök gürültüsünün söylediklerini mühürleyin ve yazmayın. Ve denizde ve yerde dururken gördüğüm melek elini göğe kaldırdı ve sonsuza dek yaşayan, göğü yaratan ve O'nun adına yemin etti.

Artık gecikme olmasın diye, onda, yer ve onda olanlar, deniz ve onda olanlar var; ama yedinci meleğin sesinin duyulduğu günlerde, borazanını çaldığında, peygamberlere, yani kullarına bildirdiği gibi, Tanrı'nın sırrı yerine gelecektir." (Va. 10:1-7).

Vizyon, sembolik olduğu kanıtlanan çeşitli unsurları sunuyor: Ateş sütunları gibi ayakları olan, aslan gibi kükreyen bir melek; diğerlerinin yanı sıra yedi gök gürültüsü konuşuyor. Mesajı anlamak için sembollerin yorumlanması gerekir ve bunu yapmanın tek güvenli yolu İncil'in kendi tercümanı olmasına izin vermektir.

Vizyon Zamanı

Vahiy 9, Üçüncü Dünya Savaşı'nı tasvir ediyor: "Ve insanların üçte birini öldürmek için o saat, gün, ay ve yıl için hazırlanmış olan dört melek serbest bırakıldı. Şövalye ordularının sayısı iki yüz milyondur; ve onların sayısını duydum... erkeklerin üçte biri öldürüldü" (Va. 9:16-18). 10.Bölümde 9'un anlatımı şöyledir: Demek ki belirtilen zaman, üçüncü büyük savaşın ortasıdır.

Başının Üzerinde Göksel Yay Olan Melek

"Ve bulutlara bürünmüş başka bir güçlü meleğin gökten indiğini gördüm; ve başının üzerinde göksel bir yay vardı; yüzü güneş gibiydi ve ayakları ateş sütunları gibiydi. (Va. 10:1). İncil'deki "melek" kelimesi, "aggelous" olarak okunan ve aynı zamanda "elçi" anlamına gelen orijinalin tercümesini ifade eder. Pavlus Galatyalılara şunu yazdı: "Beni Tanrı'nın bir meleği olarak kabul ettiniz" (Gal. 4:14). Yuhanna göksel kemerin başının üzerinde olduğunu gördü. Bu, tufandan hemen sonra Nuh'a verilen, Tanrı ile insan arasında yapılan antlaşmanın işaretidir: "Ve Tanrı dedi: Bu, benimle senin aranda ve yaşayan her canlı can arasında yaptığım antlaşmanın işaretidir." sizinle, sonsuz nesiller. Yayımlı buluta yerleştirdim; Bu, Benimle yeryüzü arasındaki antlaşmanın bir işareti olacak" (Yaratılış 9:12, 13). Meleğin başında antlaşma işaretinin bulunması, Tanrı'nın insanlıkla yaptığı antlaşmanın O'nda, O'nun kişiliğinde yapıldığını gösterir. Pavlus Kendisinin kim olduğunu şöyle tanımlar: "Şimdi vaatler... Mesih'e verildi"; "Tanrı'nın tüm vaatleri O'ndadır; ve O'nun aracılığıyla, Amin." O, "daha iyi vaatlerle kurulan daha iyi bir antlaşmanın Aracısıdır" (II Korintliler 1:20; Gal. 3:16; İbraniler 8:6). Bu yalnızca O olabilir, çünkü "Tanrı ile insanlar arasında tek bir Aracı vardır, o da İsa Mesih'tir" (I Tim. 2:5). Semboldeki diğer kanıtlar da bunu doğruluyor. Yüzü güneş gibiydi. 1. bölümde İsa, "yüzü güneşe benzeyen" Varlıktır (Va. 1:16). Onuncu bölümde ayaklar ateş sütunları olarak anlatılıyor; ve birincisi İsa'dan bahsederken şöyle diyor: "Ayakları sanki fırında arıtılmış gibi parlak pirinç gibi" (Va. 1:15). Metinde ayrıca meleğin bulut gibi giyindiği belirtiliyor. Bu mecaz bize Exodus'taki anlatımı hatırlatıyor. Bir bulutla örtülen Birisi İsrail halkına çöldeki yolculuklarında önderlik etti. Pavlus şöyle açıklıyor: "Kardeşler, atalarımızın bulutun altında olduğunu ve hepsinin denizden geçtiğini bilmemenizi istemiyorum... ve hepsi aynı ruhi içeceği içtiler, çünkü onlar beraberindeki ruhi Taştan içtiler. onlara; ve taş da Mesih'tir" (I Korintliler 10:1, 4). Bu nedenle Mesih onun buluta sarılı Arkadaşıydı. Vahiy 10:1'deki tüm semboller O'na işaret etmektedir.

Küresel erişime sahip bir mesaj

Melek "... sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koydu; ve bir aslanın kükremesi gibi yüksek sesle bağırdı; ve o bağırınca yedi gök gürültüsü kendi seslerini çıkardı" (Va. 10:2, 3). İncil bağlamında "birinin ayağını bir şeyin üzerine koyması" hakimiyeti temsil ettiği gibi "iyi haberi duyurmak için gelmeyi" de simgelemektedir. Peygamber Nahum şöyle dedi: "İşte, müjde getirenin, barışı müjdeleyen ayakları dağlardadır!" (Hayır. 1:15). Bu nedenle Vahiy 10. bölümde İsa, son günlerin iyi haberlerini duyuran kişi olarak temsil ediliyor. Ancak O'nun uzun zaman önce cennete gittiğini ve bizim adımıza aracılık ederek bugüne kadar orada kaldığını biliyoruz. O halde Yahya'nın rüyeti nasıl gerçekleşecekti? Cevap: Kulları aracılığıyla. İsa şunu söyleyerek kendisinin onlar tarafından temsil edildiğini gösterdi: "Doğrusu size söylüyorum, mademki bunu bu kardeşlerimin en küçüklerinden birine yaptınız, bunu Bana yapmış oldunuz" (Mt. 25:40). Pavlus da aynı doğrultuda şunları söyledi: "Beni Mesih İsa gibi kabul ettiniz" (Gal. 4:14). Böylece, Mesih'in kendisi, yeryüzündeki insan habercilerinin vaazı aracılığıyla, Yuhanna'nın vizyonunu yerine getirerek iyi haberi dünyaya duyuracaktır. Sembol, azizlerin son zamanda vaaz vermesini öngörür.

Sağ ayağını denize , sol ayağını ise karaya koydu. Gezegenimiz kuru kısımlardan (kara) ve sulardan (deniz) oluşur. Allah karayı ve denizi birlikte zikrediyor Kendisinin tüm dünyanın Yaratıcısı olduğu fikrini iletmek için: "Çünkü Rab göğü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi altı günde yarattı" (Çık. 20:11). Dolayısıyla temsili sembolizm yoluyla kullanılan "İsa ayakları her ikisinin üzerinde" ifadesine atıfta bulunan kaynak, müjdenin aslında gezegenin her yerinde, kıtalarda ve denizlerdeki adalarda duyurulacağını gösteriyor. Sembol aracılığıyla, kendisinin aramızda yaşarken yaptığı duyurunun gerçekleşmesi tasvir edilmektedir: "Ve krallığın bu müjdesi, bütün milletlere bir şahitlik amacıyla bütün dünyada vaaz edilecek ve son o zaman gelecektir." (Matta 24:14).

Bu anlamda vahiy, mesajın kapsamını göstermenin yanı sıra, onun özünü ve kendisine verileceği gücü de göstermektedir. Yuhanna, İsa'nın "aslan kükremesi gibi yüksek sesle ağladığını" gördü (Va. 10:3). Aslan avlanmadan ve avını yemeden hemen önce "kükre" . Bu, zaferinizin duyurusunu temsil eder. Aslanın kükremesiyle temsil edilen İsa'nın çığlığı, zaferi ilan eden bir mesajı gönderme yapar. Dolayısıyla O'nun kazandığı zafer Şeytan'a, onun ordularına ve günaha karşıdır. Müjde bunu dünyaya duyuruyor.

Örneğin İsa'nın bu temsili sembolizminin ifade ettiği vahyi esas alalım: "Yüksek sesle bağırdı (3. ayet)". 10. bölümün açıklaması hangi mesaja gönderme yaptığı konusunda bize hiçbir şüpheye yer bırakmıyor. "Yüksek sesle" duyurulacak "müjdeyi" temsil eder. Vahiy 14:6'da şöyle yazıyor: "Başka bir meleğin göğün ortasında uçtuğunu duydum; o, yeryüzünde yaşayanlara, her millete, soya, dile ve kavma bunu duyurmak için sonsuz müjdeyi taşıyordu. yüksek sesle diyor ki:" (Va. 14:6). "Aslanın kükremesi" Vahiy 14'teki mesajın duyurusu olacak.

Bunda Yuhanna şunu bildiriyor: "Başka bir meleğin sesini duydum". Yani bir başkasına, yani kendisinden önce gelen birine işaret ediyor. Bu melek 8. bölümde tanışıyoruz:

"Ve baktım ve göğün ortasında uçan bir meleğin yüksek sesle şöyle dediğini işittim: Vay, vay, vay yeryüzünde yaşayanların, üç meleğin borularının henüz duyulmamış diğer sesleri yüzünden. ses!" (Va. 8:13).

Not:

"Ve baktım ve bir meleği duydum..." Vahiy 8:13

"Başka bir meleğin sesini duydum ..." Va. 14:6

Yani bariz bir bağlantı var: birbirlerini takip ediyorlar. Ayrıca Vahiy 14'te adı geçen melek tek başına gelmiyor. Bunu iki kişi daha takip ediyor:

"Başka bir melek onu takip etti ve şunu söyledi..." (Va. 14:8)

"Ve üçüncü bir melek yüksek sesle şöyle diyerek onları takip etti ..." (Va. 14:9)

O halde toplamda sırasıyla mesajlarını veren dört melek vardır. Vahiy 8. bölümdeki melek "henüz çalacak olan üç meleğin borazan seslerini" duyuruyor. Boruların üç sesi ile Vahiy 14'teki üç meleğin mesajı arasında açık bir ilişki vardır. Her ikisi de Vahiy 8'deki meleğin duyurusunu takip eder. Aşağıdaki tabloya bakınız:

Trompet:	Dördüncü	Beşinci	Cuma	Yedinci
Apoc'un Melekleri. 14:		"bir melek..." "başka bir melek" v. 6 "ikinci melek" v. 8 "üçüncü melek" v. 9 Kiyamet. 8:13		

Daha önce incelemiş olduğumuz gibi, Vahiy 8. bölümdeki melek mesajını dördüncü borazandan sonra veriyor. Daha sonra son üç borazan ve Vahiy 14'teki birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin seslerini takip edin.

Vahiy 10'a dönersek, vaazları aslanın kükremesine benzetilen mesajın Vahiy 14'teki üç meleğin mesajı olduğunu görüyoruz. Hepsini birlikte "ebedi müjdeyi" oluştururlar (Va. 14:7). Mesaj yüksek sesle (10:3; 14:7, 9) çekinmeden duyurulacak. Rab şöyle der: "Korkaklara gelince... onların payı, ikinci ölüm olan, ateş ve kükürtle yanan gölde olacaktır" (Va. 21:8). Bu nedenle Mesih'ten ve O'nun mesajından utananlar, örneğin işini, arkadaşlığını veya diğer dünyevi şeyleri kaybetme gibi zorluklarla karşılaştıklarında, geri çekilip inançlarından vazgeçtiklerinde bu sınıfın bir parçası olurlar. Çekingen insanlardan. Sözlerimiz ve eylemlerimizle kendimizi sürekli olarak Mesih'inkiler arasında veya mesajı reddedenler arasında olmaya hazırlıyoruz. Sadece iki sınıf olacak. İsa şöyle dedi: "Bu nedenle, kim beni insanların önünde itiraf ederse, ben de göklerdeki Babamın önünde itiraf edeceğim. Ama kim beni insanların önünde inkar ederse, ben de onu göklerdeki Babamın önünde inkar edeceğim" (Mt. 10:32, 33). Mesih gerçektir (Yuhanna 14:6). O'nu itiraf etmek, gerçeğe inanmak ve onu uygulamak anlamına gelir. Kutsal Yazılar On Emir yasasının gerçek olduğunu bildirir. Bu nedenle O'nu itiraf etmek, emirlere uymak demektir. Mesaj, onunla kutsanmış olanlara yüksek sesle haykırılarak verilecektir. Bu nedenle, bugün sadece Söz'ün dinleyicileri olmamız değil, aynı zamanda Mesih'in lütfu ve O'na olan imanımız sayesinde, O'nun emirlerini yerine getiren ve itaat eden kişiler olmamız da önemlidir.

Aşağıda dünyaya büyük bir güçle duyurulacak mesajın bir özetini sunuyoruz. Onun hakkında daha fazla bilgi edinmek için Editora Advertência Final tarafından yayınlanan aşağıdaki kitapları okumanızı öneririz:

- Büyük Tartışma

- Geleceği Ortaya Çıkarmak

- Son Papa

- İmanla Gerekçe - Cilt. ben ve II

"Ve başka bir meleğin göğün ortasında uçtuğunu gördüm ve onun yeryüzünde yaşayanlara, her millete, akrabaya, dile ve halka duyurmak üzere sonsuz bir müjdesi vardı ve yüksek sesle şöyle diyordu: Korku Tanrım ve ona yücelik ver; çünkü O'nun hüküm saati geldi; ve göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapın. Onu takip eden ikinci bir melek şöyle dedi: Büyük Babil düştü, bütün uluslara kendi zinasının gazabının şarabını içirtti. Ve onları takip eden üçüncü bir melek yüksek sesle şöyle dedi: Eğer bir kimse canavara ve onun heykeline taparsa ve onun işaretini alnına veya eline alırsa, o da hazırlanmış olan Allah'ın gazabı şarabından içecek. karışım olmadan, O'nun gazabının kabında; ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle azap görecektir. Onun azabının dumanı sonsuza kadar uzar; ve canavara ve onun heykeline tapınanlar ve onun isminin işaretini kabul edenler gece gündüz rahat edemezler. İşte azizlerin, Tanrı'nın emirlerini ve İsa'nın imanını tutanların azmi budur" (Va. 14:6-12).

Mesaj ilk olarak Tanrı'nın yargısını duyuruyor: "O'nun yargısının saati geldi".

"Hepimiz Tanrı'nın yargı kürsüsü önüne çıkacağız" (Romalılar 14:10). Bu yüzden hazırlanmanız gerekiyor. Hazırlanma şekli şu mesajda belirtilmiştir: "Tanrı'dan korkun ve O'na yücelik verin" (Va. 14:7). Tanrı'dan korkmak O'nun emirlerini yerine getirmektir: "Duyulmuş her şeyin sonu şudur: Tanrı'dan korkun ve O'nun emirlerini yerine getirin; çünkü bu her insanın görevidir" (Vaiz 12:13). Tanrı bize Kendisinden nasıl korkacağımızı öğretmek için bize bir Örnek verdi: İşay'ın soyundan gelen İsa Mesih: "O zaman İşay'ın gövdesinden bir filiz çıkacak ve onun köklerinden bir dal meyve verecek. Ve Rab'bin Ruhunu, bilgelik ve anlayış ruhu, öğüt ve güç ruhu, bilgi ve Rab korkusu ruhu O'nun üzerinde duracak. Ve Rab korkusundan hoşlanırsın" (Yeşaya 11:1-3). Tanrı'dan korkmak, Mesih gibi olmak, karakter olarak O'na benzemek demektir. "Babamın emirlerini tuttum" dedi. "Eğer benim emirlerimi yerine getirirseniz, benim sevgimde kalırsınız, tıpkı benim de Babamın emirlerini yerine getirdiğim ve O'nun sevgisinde kaldığım gibi" (Yuhanna 15:10). Tanrı'dan gerçekten korkanlar, emirlere nasıl itaat edeceklerini Mesih'ten öğrenirler. Kutsal Kitabı inceleyerek O'nun her gün düşünerek, O'nun derslerini pratik hayata uygulayarak O'nun tarafından dönüştürülürüz.

İşaya'nın metni bize İsa'nın ne kadar Tanrı'dan korktuğunu gösterir: "Rab korkusunun ruhu... O'nun üzerinde duracaktır ". Bize de aynı şey vaat ediliyor: "Baba'ya soracağım, O size başka bir yardımcı verecek ve sonsuza dek sizinle birlikte olacak. Yani Gerçeğin Ruhunu ... Sizi yetim bırakmayacağım, yanınıza geleceğim" (Yuhanna 14:16-18). İsa'yı Tanrı'dan korkan bir adam yapan ruhun aynısı bize de gönderilmiştir. Böylece O'nun aldığı yardımın aynısını biz de alacağımız için O'nun gibi olabileceğimizi biliyoruz. Tanrı için hiçbir şey imkansız değildir; örneğin O'nun Ruhunu, Mesih'in bu dünyada yürüdüğü gibi yürümümüzü sağlayacaktır. Bu nedenle, bu şekilde dönüşerek, yazılanlarla uyumlu olarak yaşamlarımızda Tanrı'yı yüceltmek için yaşayacağız: "Bu nedenle, ister yer ister içersiniz, ne yaparsanız yapın, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın" (I Korintliler 10). :31). Bu, meleğin mesajının ikinci kısmıdır: "O'nu yüceltin" (Va. 14:7).

İsa hizmetinin sonunda Babasına şöyle dua etti: "Seni yeryüzünde yücelttim;

Yapmam için bana verdiğin işi bitirmiş oldum" (Yuhanna 17:4). O bir itaat örneğiydi ve bu nedenle Tanrı'ya yücelik kazandırdı. Rab korkusu ruhunu alan herkes, tıpkı İsa gibi O'nun emirlerine itaat ederek ve Tanrı'ya olduğu gibi itaat ederek, yaşamlarında O'na yücelik verecektir. Eğer Tanrı'dan korkarsak, yaşamlarımızda O'nu yüceltiriz, yargıya hazırlanırız.

Ebedi müjdeyi sunmaya devam eden başka bir melek , ilkinin ardından şöyle diyor: "Büyük Babil düştü, düştü; o, bütün uluslara kendi zinasının gazabının şarabını içirdi" (Va. 14:8). Babil, karışıklık anlamına gelen "Babil" teriminden gelmektedir. Ruhsal anlamda anlaşıldığında, altıncı borazan zamanında kiliselerin şimdiki zamandaki ve gelecekteki durumunu yeterince temsil eder . Papazlar Tanrı'nın sözünün zararına kafa karıştırıcı teoriler vaaz ediyorlar. Örneğin, İsa'nın Şeytan'a karşı kullandığı tek silah olan "yazılıdır" sözünün yerini insan dogmaları almıştır ; bunların bazıları akıl ve sağduyudan o kadar uzaktır ki, bu dogmaları, bunu hiç bilmeyenler bile büyük hatalar olarak görebilirler. incili oku . Doğruyu yanlışla karıştıran kafa karıştırıcı teorilerdir. Bunun güzel bir örneği teslis doktrindir. Mısırlılar, Persler, Babilliler, Yunanlılar ve Romalıların inandığı pagan bir inançtı.

Roma İmparatorluğu tarafından Hıristiyanlığa tanıtılan ve dini kuruluşlar tarafından sürdürülen bu din, yavaş yavaş kabul edildi. Ancak birin üç, üçün de aynı anda bir olduğuna inanmak akla ve sağduyuya aykırıdır. "Üçleme" kelimesi dördüncü yüzyıla kadar İncil'de geçmediği gibi Hıristiyan kilisesinde de yeri yoktu. Daha sonra Roma imparatoru Konstantin'in başlattığı paganizmi Hıristiyanlıkla karıştırma çalışmasıyla kiliseye tanıtıldı . Pagan hatalarının ortaya çıkmasıyla havarisel kilisenin saflığı bozuldu ve bu karışımdan ortaya çıkan din, imparatorluğun evrensel dini haline geldi. Evrensel, Katolik anlamına gelir . İmparatorluk Romalı olduğu için kilise de Roma Katolik oldu. Artık havarilerin kilisesi olmasa da, onların vaaz ettiği saf gerçeği terk ettiği için "apostolik" unvanını alıp buna dahil etmiştir. Gerçekte ve hukuken bu isim, havarisel doktrinleri sürdüren, imparatorluğun dininin ileri gelenleri tarafından zulme uğramaya ve yasaklanmaya başlayan kişilere aitti. Gerçek "havarisel" kilise, havarilerin deneyimine sahip olmaya devam etti; çalışma, yoksulluk, zulüm konusunda deneyimli, liderlerinin fanatik zulmünün çılgın öfkesine kurban gittiğini gördü. Diğerleri, yani imparatorluğun sapkın resmi kilisesi, pagan Babillilerin inançlarını benimsedi ve İsa'nın ona verdiği Babil unvanına uygun yaşadı. Sonraki yüzyıllarda bu resmi kiliseyi terk eden tüm reformcular, ana kiliseye getirilen bazı hataları terk etmiş olsalar da, havarisel kilisenin orijinal saflığına geri dönmeyen başka kiliseler kurdular. Babil'le deyim yerindeyse doktrinsel bağlarını sürdürüyorlardı. Bunu kanıtlayan bir örnek, Kutsal Yazılarda hiçbir desteği olmayan, Pazar gününü dinlenme günü olarak kutlayan popüler öğretidir.

İkinci melek şöyle duyuruyor: "Babil düştü, düştü". Mesaj, hatayla gerçeğin karışımını öğreten tüm kiliseleri kapsamaktadır. Bu cemaatlerin liderleri, sürülerinin koyunlarını kendi kiliseleri içinde tutma hevesleri içinde, öğretilerinin Kutsal Kitap'ta yer alan otoritesinin eksikliğini, " bu kilisenin dışında kurtuluş yoktur" gibi batıl inançlarla kapatıyorlar. Sanki Tanrı onların önemsiz fikirleriyle sınırlıymış gibi, kurtarıcı lütfunu yalnızca istedikleri kişilere döküyor. Tanrı'yı kendi bencil hırslarına tabi kılıyorlar. Ancak gerçek bundan çok uzaktır. "Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik Oğlunu verdi; öyle ki, O'na iman eden herkes yok olmasın, sonsuz yaşama sahip olsun" (Yuhanna 3:16). Bazıları ise sanki mucizeler hakikatin kesin işaretleriymiş gibi mucizelerin İncil hakikatinin yerini aldığını iddia ediyor.

gerçek kilise. Ancak Kutsal Yazılar şöyle der: "Sahte Mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve büyük belirtiler ve harikalar gösterecekler; bunlar mümkün olsa seçilmişleri bile aldatacaktır" (Mt. 24:24). Bu nedenle mucizeler, ilahi gücün tecellisinin kanıtı olarak kabul edilemez. Mucizeleri yaratanlar İncil'deki şu kriterlere göre değerlendirilmelidir: "Yasaya ve tanıklığa! Eğer bu söze göre konuşmazlarsa, onlar için sabah olmayacak" (İş. 8:20). On Emir'in yasasını onurlandırmazlarsa, onu ayaklar altına alırlarsa ya da onun artık insanlar için geçerli olmadığını vaaz ederlerse, onlar için sabah olmayacak. Ertesi gün, yani Tanrı'nın yaratacağı, doğruluğun barınacağı yeni dünyanın sabahında katılımcılar olmayacaklar.

Kutsal Kitap, kurum olarak hatayı vaaz eden kiliselerin çaresi olmadığını gösterir. "Babil'i iyileştirmek istedik ama iyileşmedi; onu bırakın ve hepimiz kendi ülkesine gidelim; Çünkü onun hükmü göğe ulaşır." "Ve gökten başka bir ses işittim: Ondan çıkın, halkım, onun günahlarına ortak olmayın ve onun belalarına ortak olmayın. Çünkü onun günahları cennete ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı." (Yer. 51:9; Va. 18:4-

6). Mesaj, bugünden bu yana, ancak altıncı trompet zamanında özel ve daha anlamlı bir şekilde, tüm samimi insanları, düşmüş kiliseleri, onları ıslah etme çabasıyla vakit kaybetmeden terk etmeye çağırıyor. Bu imkansız olurdu!

"Ve üçüncü bir melek onları takip ederek yüksek sesle şöyle dedi: Eğer bir kimse canavara ve onun heykeline taparsa ve onun işaretini alına ya da eline alırsa, o da Tanrı'nın gazap şarabından içecektir; O'nun gazabı kâsesinde, karışimsız hazırlanmış olarak bulundu; ve kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle azap görecek." (Va. 14:9, 10).

Canavarın kim olduğunu 7. bölümde zaten incelemiştik. Bu canavar, eyalet hükümetinin **zulüm ve öldürme yetkisini gasp eden papalığı temsil ediyor**. Gücü Papa tarafından temsil edilmektedir. Yetki işaretiniz - Pazar:

"Ancak Protestanlar Pazar gününü tutarak... kilise sözcüsü Papa'nın otoritesini kabul etmiş olduklarının farkında değiller ." Kaynak: Pazar Ziyaretçimiz, Catholic Weekly, 5 Şubat 1950 (vurgu eklenmiştir).

Canavara tapınmak, papaya tapınmak demektir. Bugün pek çokları için bunun gerçek olması düşünülemez, ancak Şeytan, Deccal'i, görünüşe göre "dirilen" bir papayı dünyaya sunduğunda, uyarının nedeni o zaman daha iyi anlaşılacaktır. Dünya sahtekarın önünde eğilecek. Dünya kanun ve düzenine meydan okuyan bu küçük mümin grubunun da eğilmesi gerekmez mi? - düşünecekler. El ve alında yetki işaretinin alınması, Papa'nın gününde - Pazar - için durdurulması anlamına gelir.

ve bunu entelektüel olarak gerçek bir dinlenme günü olarak kabul edin. Sağ el çalışmayı temsil eden bir işaretir. Kutsal Kitap'ta "elim ona karşı olmasın" ifadesi şu anlama gelir: "Ona karşı çalışmayayım" (1 Sam. 18:17). Samuel'in hikayesinde Davut'u kendi eliyle öldürmek isteyen Saul'la ilgilidir. Bazı işçi sendikası bayraklarında, İncil'deki sembolizmi ödünç alan yumruk şeklindeki el tasarımını görebilirsiniz. Alın da bilinçle, zihinle ilgilidir.

Papalık, devlet yetkisini zulüm ve öldürme yönünde kullanma yetkisine sahip olmadığı sürece, "canavar" statüsüne ulaşmamış demektir . Ancak bu yakında gerçekleşecek. Bu gerçekleştiğinde, Kıyamet'te bir kez daha tam olarak şu şekilde tanımlanacak:

“canavar” ve Pazar günü “canavarın işareti” olacak . Yasama otoriteleri Pazar günü dinlenmeyi zorunlu kılan kanunları çıkardığı zaman, dördüncü emrin Şabat günü yerine onu yerine getiren kişi canavarın işaretini alacaktır. Böylece insanlara yalnızca Allah'a olan hürmetini göstermiş olacaktır. Üçüncü melek şöyle uyarıyor: “Eğer bir kimse canavara ve onun heykeline taparsa ve onun işaretini alına ya da eline alırsa, o da O'nun kâsesinde karıştırılmadan hazırlanan Tanrı'nın gazap şarabından içecek. irade". Tanrı'nın gazabı son yedi ve korkunç belayla dökülecek: “Cennette başka bir büyük ve harika işaret gördüm: son yedi belayı yedi melek yaşıyor, çünkü Tanrı'nın gazabı onlarda sona erdi” (Va. 15:1). Daha sonra göreceğimiz gibi, Tanrı'nın gazabının kadehi son bela sırasında döküldü. Üçüncü melek, bu tehdide daha önemli bir hüküm ekler: “Ona ateş ve kükürt ile azap edilecektir.” 20. Bölüm bu anı anlatıyor: “Ölüm ve cehennem ateş gölüne atıldı. Bu ikinci ölümdür” (Va. 20:14). Eğer ikinci bir ölüm olacaksa bu, ölümlerin son cezalarını almak için dirilecekleri içindir. “Büyük beyaz bir taht ve onun üzerinde oturanı gördüm; onun huzurundan yer ve gök kaçmış, fakat onlara yer bulunamamıştı. Ve tahtın önünde duran büyük ve küçük ölümleri gördüm ve kitaplar açıldı. Ve yaşamın kitabı olan başka bir kitap açıldı. Ve ölümler kitaplarda yazılanlara göre, yaptıkları işlere göre yargılandılar. Ve deniz, içindeki ölümleri verdi; ve ölüm ve cehennem içlerindeki ölümleri ele verdi; ve herkes yaptığı işlere göre yargılandı.” (Va. 20:11-13). Canavara tapanlar ve onun işaretini alanlar bu yaşamı ve gelecek yaşamı kaybedecekler. İkinci kez ve sonsuza kadar ölecekler. Sonsuza kadar yanmayacaklar. Böyle bir ceza, sevgi dolu bir Tanrının karakterine yakışmaz. Hangi günah bir insan babanın oğlunu sonsuza kadar yanmaya mahkum etmesine yol açabilir?

Hiçbiri! Eğer kötü olan bizler çocuklarımıza bunu yapamıyorsak, hele Tanrım! “Tanrı sevgidir” (I Yuhanna 4:8). Sevgi dolu bir Tanrı'nın, kötülük yaparak kendilerini ve başkalarını yok etme işinde kendilerini mükemmelleştiren varlıklar için yapabileceği en fazla şey, onların varoluşuna merhametle kesin bir son vermektir.

Yaptıklarının karşılığını onlara adil bir şekilde ödedikten sonra bunu yapacaktır; işledikleri günahlar oranında yanacaklardır. Ancak sonsuza kadar yanmazlar. “İşte o gün ateş gibi yanıyor; kibirlilerin ve kötülük yapanların hepsi anız gibi olacak; ve gelecek gün onları yakacak, diyor RAB, öyle ki, ne kök, ne dal bırakacaklar... ve sen kötülerini ayaklar altına alacaksın; çünkü onlar, ayak tabanların altında kül olacaklar. yapacağım gün, diyor RAB”. “ve sanki hiç var olmamışlar gibi olacaklar” (Mal. 4:1, 3; Ob. 1:16).

Üçüncü meleğin mesajı sağır kulaklara düşmemeli. Dünyadaki her insanın onun öğütlerine kulak vermesi son derece önemlidir. Bunu kabul etmek ruhunuzu kurtaracaktır. Bu sayede tüm dünya karara yönlendirilecek ve doğru ve kötü gruplar nihai hasat için olgunlaşacak.

Ek sürenin sonu

“...sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koydu; ve bir aslanın kükremesi gibi yüksek sesle bağırdı; ve o bağırınca yedi gök gürültüsü kendi seslerini çıkardı.” (Va. 10:2, 3). Son mesajı vaaz etme işini tamamladıktan sonra, yedi gök gürültüsü haykırarak seslerini çıkardı. Bu pasajdaki kehanet, lütf döneminin sonuna işaret ediyor. İnsanların yüreklerini Kendi sevgisini ve bağışlayıcı merhametini kabul etmeye ikna etmek için elinden geleni yaptıktan sonra, sonunda çağrıyı kapatmanın zamanı gelir. Sonra zaten çığlık attıktan sonra yedi kişinin zamanı gelir

gök gürültüsü seslerini yükseltir. Bu ne anlama gelir? Geçmişe kısa bir bakış bizi aydınlatacaktır. Bir defasında İsa, "Baba, ismini yücelt" dedikten sonra, "Sonra gökten bir ses geldi: Onu yücelttim ve yine yücelteceğim. Orada bulunan ve bunu duyan kalabalık gök gürültüsü olduğunu söyledi" (Yuhanna 12:28, 29). Babamın sesi gök gürültüsü gibiydi. Vahiy'de şöyle deniyor: "Yedi gök gürültüsü seslerini çıkardı." Gök gürültüsü tam anlamıyla konuşmadığı için dil semboliktir. Yedi rakamı tam bir şey, tamlık anlamına gelir. Örnek olarak, Tanrı'nın belirlediği haftanın günlerini görüyoruz. Yedi gün tam bir haftaya karşılık gelir. Yedi gök gürültüsü bu nedenle Tanrı'nın sesini tam güçle temsil eder. Pavlus, Tanrı'nın konuşacağı ve sesinin gücünün gökleri ve yeri sarsacağı bu gelecek zamana işaret ederek şunları söyledi: "Şimdi O, şunu söyleyerek söz verdi: Bir kez daha sadece yeri değil, aynı zamanda yeri de sarsacağım. gökler." (İbraniler 12:26). Bu sesin "ne zaman" işitileceği vahiyde kesindir.

Lütuf sona erdiğinde, Tanrı, gazabını yeryüzündeki suçluların üzerine dökerek adaletini yerine getirecektir: "Gökte büyük ve muhteşem başka bir işaret gördüm: son yedi belaya sahip olan yedi melek; Çünkü Tanrı'nın gazabı onlarda gerçekleşmiştir."

(Va. 15:1). Ve yedinci bela vesilesiyle Tanrı'nın sesi dünyayı sarsacak: "Yedinci melek tasını havaya boşalttı; ve tahttan mabedden yüksek bir ses çıkıp şöyle dedi: Oldu. Ve şimşek çakmaları, sesler ve gök gürültüsü vardı; Ayrıca, insanların yeryüzünde var olduğundan beri eşi benzeri görülmemiş, çok büyük ve büyük bir deprem oldu" (Va. 16:17, 18).

Yedi bela	Yedinci veba

Zamanın sonu	Tanrının sesi
ilahi lütuf	dünyayı sallıyor

"Oldu" (Va. 16:17). Bu sözler anlam dolu. Mesih'in krallığının kurulması yıllarca ertelenmiştir çünkü Tanrı, yeryüzündeki kilisesinin ortaya çıkması için hazır olmasını beklemektedir. Gelecekte, İsa'nın sonunda kendisinininkini yeryüzünden topladığı ana geldiğinde, Yuhanna gökte yaşayanların şu beyanını duydu: "Kuzu'nun düğünü geldi ve O'nun karısı hazırlandı" (Va. 19:7). Buradan, Mesih'in krallığının gelişini hızlandırmada yeryüzünde bizim de oynayacağımız bir rol olduğu anlaşılmaktadır. Tanrı kilisesinin hazırlanmasını bekler. Gibi? "Ona, temiz ve parlak ince ketenlerle giyinmesi verildi; çünkü ince keten kutsalların doğruluğudur" (Vah. 19:8).

Günahın kölelerinden doğruluk yapanlara dönüştürülmeliyiz.

"Çünkü yaratığın hararetli beklentisi, Tanrı'nın oğullarının ortaya çıkmasını bekliyor... tüm yaratılış şu ana kadar iniyor ve doğum sancıları çekiyor... bekliyor... kurtuluşu"

(Romalılar 8:19, 22, 23). Tanrı'nın kilisesindeki işi tamamlandığında, kadın kötüyü seçmekten iyiyi seçmeye döndüğünde, Mesih'in gücüyle günahı terk ettiğinde ve O'nunla birlikte kutsallık içinde, Tanrı'ya ve komşusuna olan sevgide yürüdüğünde, o zaman şöyle diyecek: "İşte oldu" . O zaman Mesih'in krallığı kurulacak. Sonra yedinci borazan çalabilir ve Mesih'in, gelinini, yani yeryüzündeki azizlerin kilisesini aramak için gökten ayrıldığını duyurabilir! Daha sonra, Damat'ı kabul etmek için her şey hazır olduğundan Mesih geri dönebilir!

Bölüm 10 - Yedinci Trompet

“Yedi gök gürültüsünün sesi duyulduğunda, onları yazacaktım ama gökten bir ses duydum: Yedi gök gürültüsünün söylediklerini mühürleyin ve yazmayın. Ve denizde ve yerde dururken gördüğüm melek elini göğze kaldırdı ve ebediyen diri olan, göğü ve onda olanı, yeri ve onda olanı yaratanın adına yemin etti: ve deniz ve içindekiler artık gecikme olmasın; ama yedinci meleğin sesinin duyulduğu günlerde, borazanını çaldığında, Tanrı'nın, kulları olan peygamberlere bildirdiği gibi, sırrı yerine gelecektir” (Va. 10:4-7).

Yahya Tanrı'nın sesini duyunca bu sözleri yazmak istedi ama yapmaması emredildi. Bu, erkeklerin anlayışından gizlenen hangi bilgi olabilir? Hikayenin sırası anlamamıza yardımcı olabilir. Yuhanna, İsa olduğunu bildiğimiz meleğin, sonsuza dek yaşayan, sonsuz Tanrı adına, daha fazla gecikme olmayacağına dair yemin ettiğini gördü. Eğer daha fazla gecikme olmayacaksa bu, İsa'nın ikinci kez yeryüzüne döneceği içindir. Mühürlenmiş bilgi O'nun ikinci gelişle ilgilidir. Kutsal Kitap boyunca Mesih, Tanrı'nın sözcüsü, Baba, Söz'dür, Tanrı'nın yaşayan Sözü, Yüceler Yücesi'nin emirlerinin aktarıcısı olarak sunulur. Bu nedenle Yuhanna, Mesih'in Meryem'in rahminde insan olduğu ana değinerek şöyle der: “ve Söz insan oldu”

(Yuhanna 1:14). Ancak aşağıdaki pasajda doğrudan Baba tarafından aktarılan bir vahiy vardır: İsa şöyle dedi: “Fakat o günü ve saati hiç kimse, ne gökteki melekler ne de Oğul bilir, yalnızca Baba bilir” (Mt. 25). :36). Diriltildikten sonra bile öğrenciler tarafından şu soru sorulduğunda: “Rab, İsrail'e krallığı bu zamanda mı geri veriyorsun?”

O onlara şöyle cevap verdi: Baba'nın kendi yetkisiyle ayırdığı zamanları ve mevsimleri bilmek sizin işiniz değil” (Elçilerin İşleri 1:6, 7). İkinci gelişin günü ve saati yalnızca Babanın verebileceği vahiydir. Dolayısıyla bu vahyin, yedi gök gürültüsüyle temsil edilen Tanrı'nın sesinin söylediği sözlerde yer aldığını anlıyoruz. İnsanoğlunun Kurtarıcı ile karşılaşma hazırlıklarını geciktirip son dakikaya bırakmasının normal olduğu göz önüne alındığında, Mesih'in gelişinin gününü ve saatini bugün bilmek insan için uygun değildir. Üstelik bu durumda insanların sınavı kurtuluş için Mesih'e inanmak değil, zamana inanmak olacaktır. Bunu örnekleyecek olursak, kurtuluş “otobüse zamanında yetişmek” meselesi olabilir. Bu nedenle Yaratıcı açısından peygamberin ikinci geliş tarihini bildirmesini engellemek akıllıcaydı. Tanrı zamanın bir sınav olmasını istemez, aksine insan kalbinin Kendi sevgisine tepkisi olmasını ister. Kabul veya ret oldu mu? Eğer kabul olsaydı, Hanok'un mutluluğa girmeden önce yaptığı gibi üç yüz yıl yürümek gerekse bile, adam bunu yapardı çünkü onun itaati fırsatçı bir çıkardan veya ödül arzusundan değil, sevgiden olurdu.

10. bölümdeki vizyona dönersek, İsa'nın şu sözlerine dikkat çekiyoruz: “Fakat yedinci meleğin sesinin olduğu günlerde, o borazanını çaldığında, peygamberlere bildirdiği gibi, Tanrı'nın sırrı yerine gelecektir: hizmetçiler” (ayet 7). Bu pasajda zamana dikkat çekilmiştir.

Yedinci melek borazan çaldığında, Tanrı nihayet yedi gök gürültüsüne benzer bir sesle -gökleri ve yeri sarsacak bir sesle- İsa'nın geliş gününü ve saatini ilan edecek. Tanrı, yeryüzündeki hizmeti sırasında, “Baba, adını yücelt” diyerek sesini insanlara duyurdu. Sonra gökten bir ses geldi: Onu yücelttim ve yine yücelteceğim. Ancak herkes bu kelimelerin anlamını kavrayamadı. “Orada bulunan ve bunu duyan kalabalık gök gürültüsü olduğunu söyledi. Bazıları da şöyle dedi: Onunla bir melek konuştu” (Yuhanna 12:28, 29). Gelecekte, tıpkı İsa'nın günlerinde olduğu gibi, çok sayıda kötü insan yalnızca İsa'nın sesini duyacak.

Gök gürlediğinde, Tanrı'nın hizmetkarları O'nun sözlerini anlayacak ve sevgili Kurtarıcıların geliş zamanını bildikleri için sevinecekler. Mukaddes Kitabın açıkladığı gibi, sembolik olarak borazan sesiyle karşılaştırılabilecek bu muhteşem olaydan kısa bir süre sonra, sadıklar Mesih'in gökteki bulutlar içinde geri döndüğünü görecekler. Daha sonra ölümsüz ihtişamlı giydirilecekler ve Kurtarıcı İsa'yı kabul eden ve O'nun gelişini sevenlere vaat edilen sonsuz ödül almak üzere cennete nakledilecekler: "İşte, size bir sır söylüyorum: Hepimiz uyumayacağız, ama hepimiz öleceğiz. bir anda bir açıklıkta dönüştün ve son borazan sesiyle gözlerini kapat; Çünkü borazan çalacak ve ölümler çürümez olarak dirilecek ve biz de değişeceğiz... o zaman yazılan söz yerine gelecek: Ölüm zaferle yok edilecek." (I Korintliler 15:51, 52, 54).

"Çünkü Rab'bin kendisi, yüksek sesle, baş meleğin sesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek ve önce Mesih'teki ölümler dirilecek. O zaman biz hayatta olanlar ve hayatta olanlar, Rab'bi havada karşılamak üzere onlarla birlikte bulutlar içinde alınacağız ve böylece sonsuza kadar Rab'bin yanında olacağız" (1. 4:16, 17). Bu nedenle, yedinci melek borazanını çaldığında Yuhanna, gökte yaşayanların, Mesih'in krallığının gelişini, ayrıca dünyayı yok eden kötü adamların yok edilip yargılanacağını ilan ettiklerini duydu:

"Ve yedinci melek seslendi ve gökte yüksek sesler şöyle dedi: Dünyanın krallıkları Rabbimiz'in ve O'nun Mesihinin krallıkları oldu ve O, sonsuza dek egemenlik sürecek. Ve Tanrı'nın huzurunda tahtlarında oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapındılar ve şöyle dediler: Ey var olan ve var olan, her şeye gücü yeten Rab Tanrı, sana teşekkür ederiz, sen geleceksin, sen onu aldın. Büyük gücünüz ve hüküm sürdünüz. Ve milletler öfkelenmişler, ve senin gazabın geldi, ve onların yargılanacağı ölümlerin vakti geldi, ve peygamberlere, kullarına, ve azizlere ve senin isminden korkanlara ödül verme vakti geldi; küçük ve büyük ve dünyayı yok edenleri yok etme zamanı. Ve gökte Tanrı'nın tapınağı açıldı ve O'nun tapınağında O'nun antlaşma sandığı görüldü; ve şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, depremler ve büyük dolu vardı." (Va. 11:15-19).

Cennetin sakinleri, cennettekilerle birlikte yeryüzüne doğru yola çıkmak üzere pozisyon alırken Dünyadaki azizler kilisesinin kurtarıcısı ve coşkusu, üçüncü meleğin tehdidi yerine getirildi ve ilahi gazap kadehi büyük dolu taneleri şeklinde döküldü:

"Ve şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, depremler ve büyük dolu vardı" (Va. 11:19). "Sesler, gök gürlemeleri ve şimşekler vardı... ve Tanrı, büyük Babil'den, öfkesinin öfkesinin şarabını ona vermesini hatırladı... ve gökten insanların üzerine büyük dolu, bir talant kadar ağır taşlar yağdı; ve dolu belası yüzünden insanlar Tanrı'ya küfrettiler, çünkü onun belası çok büyüktü" (Va. 16:18-21).

Uzmanlara göre bir yetenek bugünkü ölçülerde 34 kiloya denk geliyor. Bu çaptaki taşlar kötülerini mutlaka öldürecektir. Azizlere zulmedenler yok edilecek. Mesih ve melekleri onları yeryüzünde aramak için gökten inerken, Tanrı'nın halkı zulüm ve sıkıntıdan kurtulacak. Bu ne muhteşem bir gün olacak! Nihayet, binlerce yıllık günah ve ölümün ardından üzüntü ve acı sona erecek ve Mesih'i kabul edenler sonsuza dek kurtulacak! "Çünkü Rab'bin kendisi, yüksek sesle, baş meleğin sesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek ve önce Mesih'teki ölümler dirilecek. Sonra hayatta kalan bizler, Rab'bi havada karşılamak üzere onlarla birlikte bulutlar içinde alınacağız ve böylece sonsuza kadar Rab'bin yanında olacağız" (I Selanikliler 4:16, 17). Ah, ne muhteşem bir gün olacak bu! Ve yedi boru sesinin açığa çıkışı bize bunun günümüzde gerçekleşeceğini gösteriyor;

Biz buna şahit olacak nesiliz! Ne harika bir ayrıcalık! Umarım hepimiz buna uygun şekilde hazırlanmışızdır! Amin, şimdi gel, Rab İsa!

“Bir daha acıkmayacaklar, bir daha susamayacaklar; Üzerine ne güneş ne de ısı düşecek çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ve hayat sularının pınarlarına doğru onlara rehberlik edecek; ve Allah onların gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek”; “Artık ne ölüm, ne matem, ne feryat, ne acı olacak; çünkü eski şeyler geçti” (Va. 7:16, 17; 21:4).

Sevgili okuyucu arkadaşım, kararınızı bugün verebilmeniz için gelecek bu kitap aracılığıyla açık ve doğrudan bir dille size açıldı. Tanrı ve İsa sizi seviyor ve size sonsuz yaşam vermek istiyor. Onların tek beklediği, Golgota çarmihında bahşedilen günahlarınızın bağışlanmasını kabul ederek ve dolayısıyla İsa'yı yüreğinizde yücelterek, Tanrı'nın kutsal yasasını - On Emir - çiğnediğinizi anlamanızdır. Şöyle diyor: “İşte, kapıda duruyorum ve kapıyı çalıyorum; Eğer biri sesimi duyar ve kapıyı açarsa, onun evine gelip onunla, o da benimle yemek yiyeceğim. Benim galip gelip Babamla birlikte O'nun tahtına oturduğum gibi, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturmayı başlayacağım” (Va. 3:20, 21). Bu çağrı bireyseldir, O'nu kabul etmeye, O'nu kalbimizde ve aklımızda tutmaya bir davettir. Bu, O'nunla birlikte yaşamak, örneğin O'nunla dua ederek konuşmak, Kutsal Kitabı incelemek ve O'nun Sözüne itaat etmek yoluyla mümkündür. Yarın bugün belli oluyor. Kaderinizi seçmek size kalmış. İsa, O'nun itaati ve yaşamı ya da Şeytan, onun isyanı ve ölümü. “Kulağı olan, ruhun kiliselere söylediklerini duymalıdır” (Va. 3:22). Mesih'in çağrısını duyan ve yanıt verenlerden biri olun. Bu bizim samimi dileğimiz ve duamızdır. Amin!

Yazar ve editörler.